

له بلاو كراوه كانى مائپهري بههشت

ئاموژگارى

ئهو بهرپرسيارى هاوبه شهييه له كارى بانگه وازيدا

به پينوساى

زاناي فهرموو كه ناس

ربيع بن هادي عمير المدخلي

سه روكي پيشووي به شي سونه له جاميعي نيسلامي له مدينه مونه ووهره

وهر گيتراني

م. كامران خالد

أبو عبد الرحمن (الظفري)

إمام خطيبي مزگه وتى خديجة الكبرى

پيدا چونه وهى

م. عبد الكريم محمدر

مائپهري بههشت

ba8.org

مائپهريكى نيسلامي زانستى په روه رده يي يه و له پيناو بلاو كرده وهى نه و نيسلامه يه كه سه له في
صالح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لاني (رضي الله عنهم) له سهري بوون -
وه سهر به هيچ گروپ و لايه نيكي جيزي نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسهنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننهت، به تېگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممهت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهپ و رهوشتی موسولمانان، له دیارده كانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالاولتن و تهصفیه کردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوه كان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنهواری خراپی ریوايه ته لاواز و ههلبهستراوه كان.

٥. پته و کردنی برایه تی یه کی راسته قینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیره كەي ئيسلام و نههيشتن و كه مکردنهوهی ده مارگیری مهزهه بی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی كۆمه لگایه له ئيسلامی رهسه ن و دروستکردنی تاك و كۆیه تی بۆ تېگه شتن له سه رچاوه كانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننه تی سه حیح و ئاشكراکردنی ئەو شتانه ی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه ته نیویه وه به چه ندین دهسته واژه ی دهنگ و په نگی و نوسراوی له بواره كانی بیروباوه پ و رهوشت و ئاكار و پهروه رده و زانست و پزیشکی و گه شه ی كۆمه لایه تی.

خودایه داوات ئی دهكەین دامه زراومان بکهیت ، و ته و فیتمان بدهیت بۆ هه ر کار و گوفتاریکی جوان وچاک بهو شیوهیهی که خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشهکی ماموستای بهرپرزو خوشه ویست م. عبدالکریم محمد

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ (ﷺ).

أما بعد: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

له پاشاندا:-

خوینهرانی خوشه ویست: ئەم نووسراوهی بهردهستتان که بریتییە له نوسینی زانای به ناوبانگ له م پۆژگارهدا(شیخ ربیع بن هادی) خوای گه وره ته مەنی دريژ بکات له سەر خيژ بۆ خزمەت کردنی بانگه وازی سه له فی صالح، که ده ربارهی ناموژگاری خيژ نوسیویتی بۆ ئەو که سانهی که هه له سن به جی به جی کردنی ئەرکی سەر شانیان که بریتییە له ناموژگاری خيژ، واتە فه رمان کردن به چاکه و قه ده غه کردن له خراپه، پاشانیش برای بهرپرزو خوشه ویستم (م. کامران خالد) هه ستاوه به وه پرگيرانی بۆ سەر زوبانی کوردی تا نه ته وه که ی ئيمه ش سودی لی وه ربگرن، خوای گه وره پاداشتی خيژی هه مومان بداته وه.

ئيمامی حه سه نی به صری ره جمه تی خوای لی بیته فه رموويه تی: به رده وام که سانیک بوونيان هه یه که له بهر په زامه ندی خوا ناموژگاری خيژ نه که ن، ناموژگاری خيژ نه که ن

لە ناو بەندەكانى خوادا تەنھا مەبەستىيان رەزامەندى خوايە، ئامۇڭگارى بەندەكانى خوا ئەكەن بۇ جى بەجى كىردنى مافەكانى خوا بەسەريانەوۋە كە برىتتە لە پەرسىتى خوا بە حەق وە بە گوڭرەي شەرى خوا، كىردەوۋە چاك ئەنجام ئەدەن بە ئامۇڭگارى خىر، ئەو كەسانە خەلىفەي خوان لەسەر زەويدا بۇ بلاو كىردنەوۋە ئىسلام بە شىۋەيەكى پوخت و جوان^(۱).

ئامۇڭگارى خىر ناو كرۆكەي دىنى ئىسلامە، بەلگە بەخشىنى خىرو خۆشەويستىە بۇ خەلكى و پاراستىنەنە لە ھەموو خراپە و ناشەرىيەك، بونى ئامۇڭگارى خىر لە ناو خەلكىدا ھۆكارىكە بۇ زىادبونى دۆستى دلسۆز و راستگۆ.

ئامۇڭگارى خىر دەبىتە ھۆي چاك بونى كۆمەلگاي مرقۇفايەتى لە بەر ئەوۋە چاكەي تىدا ئاشكرا دەبىت و خراپەي تىدا نامىنىت و كە ئەبىتەوۋە.

ئامۇڭگارى خىر ئەبىتە ھۆي دروست بونى خۆشەويستى و بەزەي لە ناو خەلكىدا نەمانى دل رەقى و دوژمنايەتى لە نىوانياندا، جا ھەر كەسك بە شىۋەيەكى شەرى ئامۇڭگارى خىرى خەلى بكات و مەبەستى رەزامەندى خوابىت شايستەي رىزلى گرتنە، نەك سەرزەنش كىردنى و قسەي خراپ پى و تنى، لە بەر ئەوۋە رون كىردنەوۋە ھەلەي ھەلەكاران لە ھەر بابە تىكدا — ئەگەر چى پىيان ناخۆش بىت — لە ئامۇڭگارىيە ھەرزەكانە نەك و ابزانرىت كە (غەببەت و ھەرامە).

(۱) بصائر ذوي التمييز في لطائف كتاب العزيز (۶۷، ۶۸/۵) للفيروز آبادى.

له کۆتاییدا: - داواکارم له - الله - یارمه تیمان بدات بۆ خویندنه وهی ئهم نوسراوه و
نوسراوه پاکه کانی هاو شیوهی و کرده وهی پی بکهین تا به خته وهری به دست بهینین إن
شاء الله.

وَصَلَّى اللهُ عَلَيَّ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

براتان : م. عبدالکریم محمد قادر

إمام وخطیبی مزگه وتی ئیمان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پینشه کی وهرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ (ﷺ).

له پاشاندا:-

گومانی تیانیهه که ناموژگاری مافیکه له مافه کانی برایه تی، به لکو به لگهی برایه تی راسته قینه یه به ده برپینی هه رشتیک که ده بیته مایه ی چاکه ی نهو برایه ی ناموژگاری ده که ی بو دنیاو قیامه تیشی، هه ر وه ک له و په نده دا هاتوه: (هه ر که سیك خوشتی بویت نه هیت لی ده کا، وه هه ر که سیکیش بت بوغزینیت له خو بایت ده کا)، جا تو قسه له وه وهرگره که ناگادارت ده کاته وه له تیاچوون و وه له وه ی خه مو خه فه ت داتگری، وه وریابه له وه که سه ی که هه رچیت کردو هه رچیت وت بیته بلی قه یناکه گوئی مه ده .

وه به لگه ش له سه ر نه وه ی ناموژگاری مافیکه له مافه کانی برایه تی هه دیسی أبو هریره - خوی لی رازی بیته - ده فه رموی: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویته: ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ))، قِيلَ مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟، قَالَ: ((إِذَا لَقَيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ

وَإِذَا دَعَاكَ فَاجِبُهُ وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتُهُ وَإِذَا مَرِضَ فَعُدُّهُ وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ))^(۱).

واته: (مافی موسلمان به سهر برای موسلمانیه شه شه)، ووترا: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چین نه و مافانه؟، فهرمووی:))

۱- کاتیگ پیی گه یشتی سه لای لیگه.

۲- وه کاتیگ ده عوه تی کردی به دهم ده عوه ته که یه وه بچو.

۳- وه نه گهر داوای ناموژگاری لی کردی ناموژگاری باشی بکه.

۴- وه نه گهر پشیمی و همدی خوی کرد توش بیی بلی خوا په حمت لی بکات.

۵- وه نه گهر نه خووش کهوت به سه ریکه وه.

۶- وه نه گهر کوچی داوی کرد دوای جه نازه که ی که وه)) .

وه له (تمیم) ی کوپی (أوس الداری) هوه خوی لی پازی بییت، ده فهرموویت: پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم ده فهرموویت: ((الَّذِينَ النَّصِيحَةُ - ثَلَاثًا - قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ))^(۲).

(۱) البخاري (۱۲۴۰)، ومسلم (۲۱۶۲)، وأبو داود (۵۰۳۰)، والنسائي في (الكبرى ۱۰۰۴۹)، وأحمد (۳۷۲/۲، ۴۱۲)، والبيهقي في (السنن الكبرى ۳۴۷/۵ ح ۱۰۶۹۱)، و(شعب الإيمان ۶/۵۲۹ ح ۹۱۶۷).
(۲) رواه مسلم (۷۴/۱ رقم ۵۵)، وأحمد (۲۹۷/۲ رقم ۷۹۴۱)، وأبو داود (۷۰۴/۲ رقم ۴۹۴۴) وغيرهم.

واتە: (دين ئامۆزگارىيە - سى جار ئەم ووتەيەى دووبارە كرده وە - ووتمان: بۆ كىيە؟.

فەرموى: بۆ خواو بۆ پەرتوو كە كەى خواو پىغەمبەرى خواو ﷺ و پىشە و ايانى موسلمانان و سەر جەم خەلكى).

جا ئامۆزگارى بۆ خوا ئە وەيە كە مرؤفە ھەردەم يادو زىكرى خوا بكات، بە دل و زمان سەر جەم ئە ندامە كانى، وە ھەروەھا لە ئامۆزگارى بۆ خوا ئە وەيە غىرەتى بۆ خوا بىتە جۆش، غىرەتى بچۆلى كاتىك سنوورە كانى خوا بە زىندرا، ھەروەك پىغەمبەر ﷺ كە قەت بۆ زاتى خۆى تۆلەى ناسەند خەلكى ھەر چىە كيان پى بووتايە، بە لام كاتىك سنوورە كانى خوا ببە زىندرايە بە وەى ھەرامىك بىكرايە توورپە دەبوو پوخسارى دەگۆراو تۆلەى دەسەند لە و كەسەى كە سنوورە كانى خواى دەبە زاند، وە لە ئامۆزگارى بۆ خوا ئە وەيە كە دىنە كەى ببارىزى، بە وەى فىل و تەلە كەى فىلبازان ھەل بوە شىنيتە وە، بەر پەرچى خوانە ناسان و مولحیدە كان بدەيتە وە ئەوانەى كە دىنى خوا وەك تە ووقو كۆتىك نىشان دەدەن، بە وەى ئازادى خەلكى كۆت دەكات، بە لام لە پاستىدا ئە وەى ئەوان كۆت كەردنى ئازادىيە، چونكە بە پاستى مرؤف دەبى بە خواوہ خۆى ببەستى، وە بۆ خوابىت وە لە بەر دىنى خوابىت، وە ھەركەسەىك وانە بىت ئە وە خۆى بە شەيتانە وە بەستۆتە وە وە لە سەر ھەنگا وە كانى شەيتان دەپوات، چونكە نەفسى مرؤفە ھەردەم ھاندەرن وە ھىچ نەفسىك بى ھاندەر نابى، يان ھانى دەدا بۆ چاكە وە يان ھانى دەدا بۆ خراپە.

جا زانای پایەبەرز این القیم جوانی وتووہ کاتیک لە نونیه بەناوبانگەکی دەفەرموویت:

هَرَبُوا مِنْ الرَّقِّ الَّذِي خُلِفُوا لَهُ وَبَلَّوْا بِرِقِّ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ

پایان کرد لەو بەندایەتیەکی که بۆی خولقیندرا بوون، ئەو بەندایەتیەکی چی بوو که بۆی خولقیندراين؟ بەندایەتی کردنی خۆی تاک و تەنھایی، خۆی گەورە دەفەرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶].

بەلام ئەوان لە بەندایەتی کردنی خۆدا ھەلاتن که ئەمە تەواوی ئازادی و تەواوی بەختەوھری مروۆفە بۆ بەندایەتی کردنی نەفس و شەیتان .

بە ھەر حال مروۆف بەندایەتی بۆ خۆدا ئەکات نەک بۆ نەفس و شەیتان، تاوھکو لەو کۆتانە ئازادبێ که زیانی پێ دەگەییەنیت و قازانجی پێ نایەخشییت.

وہ نامۆزگاریت بۆ کتابی خوا بەوہ دەبییت که سەرجم ھەوالەکانی پشت پاست بەکەیتەوہ و باوھری بیبکە، وە بەرگری لی بکە، وە بی پاریزی لەو کەسانەکی که واتاکەکی دەشیوینن، وە خوا خۆی کەفیلە بەوہی قورئان دەپاریزی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَكَنَفِظُونَ﴾ [الحجر: ۹].

وہ نامۆزگاریت بۆ کتابی خوا ئەوہیە که واتاکەکی لە ناو خەلکی بلاو کەیتەوہ، واتایەکی پاست و دروست دوور لە تیکدان و شیواندن و گۆپین.

وه باوه پرت به وه بیټ که قورئان که لامی خوايه به حه قیقی خودا خۆی قسه ی بی کردوه به پیتو به واتاکه ی، له فزو ماناکه ی هی خوايه خۆی قسه ی پی کردوه وه جو بربیل عليه السلام لئی وه رگرتوه پاشان دایبه زاندووه بو محمد صلى الله عليه وسلم، خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَاللَّهُ لَنْزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١١٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١١٤﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١١٥﴾﴾ [الشعراء: ١٩٢-١٩٥].

وه ریز له قورئان بگری به وه ی به له شی پاکه وه هلی گری به ده سنو یژه وه، وه له جیگای پیسو ناشیاو دای نه نیټ، وه فرپی نه ده یته ناو زبلخان که به داخه وه زور جار ده بینین کتابی ئاین که له خویندنگاکان ده دریته قوتابیان له زیاله کان فرپی دراون که نه مه به پاستی جه ریمه یه کی یه جگار گه وره یه خو نه گه ر به ده سستی نه نقه ست هه ر که سیک بیکا نه وه په نا نه گرین به خوا کافر ده بیټ.

وه ناموژگاریت بو پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم به وه یه که باوه پ به په یامه که ی بینیت به وه ی که خودا بو سه رجه م درووست کراوانی ره وانه کردوه عه ره بو عه جه می، به لکو بو مروژ و جنوکه، خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ﴿٧٩﴾﴾ [النساء: ٧٩]، وه هه روه ها ده فه رموویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾﴾ [الفرقان: ١]، وه هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾﴾ [الأنبياء: ١٠٧]، جا ئایه ت زوره له م باره یه وه.

وه ناموژگاریت بو پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به وهیه که هه واله کانی پشت راست که یته وه، که نهو راست گوترین راست گویانه، راست گویه له وه والانهی که دهیدا، وه پشت راست کراوه ته وه به وه والانهی داویتی، جا له لایه ن خواوه قهت به درو نه خراوه ته وه و قه تیش دروی نه کردوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وه راست گوبی له شوین که وتنی، به وهی سنوری شه ریعه ته که ی نه به زینی و زیاد ره وی تیا که ی یان لپی که م که یته وه، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکه به پیشه وای خوت له سه رجه م عیاده ته کانتدا، چونکه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیشه وای ئه م ئوممه ته یه، بویه بو هیچ که سیک حه لال نییه شوینی که سیک کی که بکه وی جگه له پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وه پاریزگاری بکه ی له شه ریعه ته که ی، جا پاریزگاری لپی به وهیه که نه یه لی که س سووکایه تی پی بکا، وه نه ش هیلی که س شتیکی تیا زیاد بکات، وه دزایه تی نه هلی بیده ع بکه ی چی بیده عی قه ولی بیّت یان فیعلی بیّت یا عقاندی، چونکه بیده ع هه مووی یه ک بابته، وه هه مووی له یه ک کیلگه بهر هه م دیت، وه هه مووی گومراییه، هه ر وه ک پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمووی: ((كُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ))^(۱) هه موو بیده ع یه ک گومراییه، هیچ بیده ع یه کی لی جیا ناکاته وه، هه ر شتیکی پیچه وانه ی رینمونی پیغه مبهری خوا بیّت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چی له عه قیده دابیّت یان له وته دابیّت یان له کارو کرده وه دابیّت نه وه بیده ع و گومراییه.

(۱) مسلم (۸۶۷).

وہ دژایەتی ئەھلی بیدەع بکە ی بەو شیوازە ی کە ئەوان دژایەتی سوننەتی پی دەکەن، گەر بە ووتە دژایەتیان کرد ئەو بە ووتە، وە ئەگەر بە کردەوہ دژایەتیان کرد ئەو بە کردەوہ (جزاء وفاقاً) چونکە ئەمە لە نامۆزگاری کردنە بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ .

وہ لە نامۆزگاریت بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ ئەوہ یە کە پیز لە ھاوہلانی بە پیزی بگری وە خویشیانت بویت، چونکە ئەوان ھاوپیستی زاتیکیان کردووە گومانی تیانیه کە لە تاییەتانی ناو خەلکن، ھەر بۆیە ھاوہلان { لە چاکترینی سەدەکان بوونە (خیر القرون)، چونکە ھاوہلی پیغەمبەری خوا ﷺ بوونە، جا ھەرکە سێک جنیو بدا بە ھاوہلانی یان بیان بوغزینیت یان بە جۆریک لە جۆرەکان یان بە شیوازیک لە شیوازەکان سوکایەتیان پی بکات ئەو ئەو کە سە نییە کە نامۆزگاری بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ کردییت ھەرچەنە ئیدیەش بکات کە ئەو نامۆزگاری کارە بۆی درۆ ئەکات، چۆن تۆ جنیو دەدە ی بە ھاوہلانی پیغەمبەر ﷺ وە دەیان بوغزینیت و لە کاتیکیشدا پیغەمبەری خوا ﷺ نامۆزگاری بۆ دەکە ی؟ وە پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موویت: ((الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ))^(۱) . جا ئەو کە سە درۆزنە ی جنیو بە ھاوہلان دەدا لە پاستیدا جنیوی بە پیغەمبەری خوا ﷺ داوہ، بە لکو تانە ی لە شەریعەتی ئیسلام داوہ، چونکە ئەوان ھەلگری شەریعەت بوون بۆ ئیمە، جا ئەگەر ئەوان شایەنی جنیو تانە بن ئەوہ سیقە بە شەریعەتە کەش ناکری، کەواتە جنیودان بە ھاوہلانی جنیودانە بە خوای گەورە پەنا ئەگرین بە خوا، وە تانە دانە لە حکمەت و دانایی خوا بەوہ ی کە سانیکی

(۱) أحمد (المسند ۲/۳۰۳، ۳۳۴)، وأبو داود (۴۸۳۳)، والترمذي (۳۳۸۷)، وصححه الألباني ~ أنظر (صحيح سنن أبي داود) .

هه لبرژاردبی بۆ پیغه مبه ره که ی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هه لگرتنی دینه که ی که نه هلی زه م و تانه بن، که واته له ناموژگاریت بۆ پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه وه یه که هاوه لانیته خوش بویت و ریزیان لی بگریته و به چاوی گه وره ته ماشایان که ی.

وه ناموژگاریت بۆ پیشه وایانی موسلمانان بی که نه میش ده بیته دوو به شه وه:

۱- پیشه واه دینا .

۲- پیشه واه ده سه لاتدا .

جا پیشه واه دینا له دهستی زانایانه، زانایان پیشه وایه تی خه لکی ده که نوری نیشانده ری نه وانن بۆ کتابی خوا و شه ریعه ته که ی خوا، خوا ی گه وره له دو عای به نده کانی خویمان بۆ باس ده کا که ده فه رمووی: ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [الفرقان: ۷۴] جا نه وانه داوای ئیمامه تی سولته و ده سه لاتیان نه کرد، به لکو داوای ئیمامه تی و پیشه وایه تی دینیان له خوا کرد، چونکه به نده گه لی راسته قینه ی ره حمان (عباد الرحمن) ده سه لاتیان به سه ر خه لکیه وه ناوی، وه داوای کورسی و ده سه لاتیان نه کردووه، به لکو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به

(عبدالرحمن)ی کورپی (سَمْرَةَ)ی فهرموو: ((لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِنْ أُوتِيَتْهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكَلْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أُوتِيَتْهَا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا))^(۱).

واته: (داوای ده‌سه‌لات و ئه‌ماره‌ت مه‌که، چونکه گهر تو بدریتی به خواست و داوای خۆت ئه‌وه به‌خۆت ده‌سپێدری (خوا رووت لی وهرده‌گیڤی یارمه‌تیت نادات په‌نا ئه‌گرین به‌خوا)، وه ئه‌گهر بدریتی به‌بی خواست و داوای خۆت ئه‌وه خودا یارمه‌تیت ده‌دا).

به‌لام ئه‌وان داوای پێشه‌وايه‌تی دین ده‌که‌ن، که خوای گه‌وره له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمووی:

﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾^(۲۴)
[السجدة: ۲۴].

واته: (وه له‌ نێو ئه‌واندا پێشه‌وايانیکمان دانا، که به‌ فهرمانی ئێمه (خه‌لکیان) پێنمونی ده‌کرد چون ئارامیان گرت و یه‌قینیان به‌ نیشانه‌کانی ئێمه‌ هه‌بوو).

وه نامۆزگاریت بو پێشه‌وايانی دین و عیلم ئه‌وه‌یه که مروفه‌ سوور بی‌ت له‌وه‌ر گرتنی زانستیان، چونکه به‌پراستی ئه‌وان واسته‌ی نیوان پێغه‌مبه‌ر ﷺ و ئومه‌ته‌که‌بین جا به‌ هه‌ر پێگایه‌ک بوه زانستیان لی وهرگره وه پێگه‌ش زۆره له‌م سه‌رده‌مه سوپاس بو خوا.

وه نامۆزگاریت بو زانایان به‌وه‌یه که شوینی عه‌یبو عارو زه‌لله و هه‌له‌یان نه‌که‌وی، چونکه ئه‌وانیش مه‌عصوم نین هه‌له‌ش ده‌که‌ن و زه‌لله‌شیان ده‌بی‌ت، ((كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ

(۱) البخاري (۶۶۲۲، ۶۷۲۲، ۷۱۴۶، ۷۱۴۷)، ومسلم (۴۳۷۰، ۴۸۱۹)، وأبو داود (۲۹۲۹)، والنسائي (۵۹۳۰)، وأحمد (۶۲/۵ ح ۲۰۶۳۷)، والبيهقي في (السنن الكبرى ۳۱/۱۰ ح ۱۹۶۲۶)، والطبراني (المعجم الأوسط ۱/۱۷ ح ۱۴).

وَخَيْرُ الْخَطَائِنِ التَّوَّابُونَ^(۱)، وه هه مو ئاده مپیزادیکیش هه له دهکات وه چاکترین هه له کار ئه وهیه که تهویه بکا، گرنگ ئه وهیه دووی هه له و پئی هه له خلیسکاندنیا ن هه که وی، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بَلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مِنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ))^(۲).

واته: (ئهی ئهو که سانه ی که به زمان باوه پرتان هیناوه و ئیمان نه چۆته دلئانه وه، غه بیه تی موسلمانان مه که ن و به دووی عه یبو عاریان مه که پین، چونکه به پراستی هه ر که سیک که پرا به دوای عه یبو عاریان بکه پیت ئه وه خودا به دوای عه یبو عاریان ده که وی وه هه ر که سیک خودا دوای عه یبو عاری بکه وی بی حورمه تی ده کا گه ر له ماله که ی خو شی بیته). ئه مه بو موسلمانانه به گشتی ئهی ئه گه ر زانایه ک بیته؟.

ئه وانهی ده که پین به دوای عه یبو عارو زه لله و هه له ی زانایان تا بلاوی بکه نه وه تاوان و خراپه یه که نییه ته نها له ده رحه قی زاتی زاناکان بکریت؟ به لکو تاوان و خراپه یه که ده رحه قی زاتی زاناکان و ئه و عیلمه شی که هه لیان گرتوه، وه خراپه یه که ده رحه ق به و شه ریه ته تی وه ر ده گپیت له وانه وه، چونکه زانایان گه ر خه لکی متمانه به زاتیان نه کات متمانه به عیلمیشیان ناکا.

(۱) أخرجه الترمذي (۲۴۹۹)، وابن ماجه (۴۲۵۱)، قال الألباني ~ : حسن، انظر المشكاة (۲۳۴۱).
(۲) أبو داود (۴۸۸۰)، وأحمد (۴/۴۲۰ ح ۱۹۷۹۱)، والبيهقي في (السنن الكبرى ۱۰/۲۴۷ ح ۲۰۹۵۳)، و (شعب الإيمان ۱۱۹۶)، والطبراني (المعجم الكبير ۱۱/۱۸۶ ح ۱۱۴۶۸) قال الألباني ~ : حسن صحيح انظر (صحيح سنن أبي داود).

بۆيە لە ئامۇڭگاريت بۇ زاناين ئەوئەيە بەرگرى بگەي لە حورمەتيان، وە كەسانىكى زۆر ھەيە تانەو تانچ لە زاناينى سەردەم ئەدەن كە مەبەستى گلاويان ھەيە لە پشت ئەم كارەيان، بۇ ھەر يەكە بە مەبەستىك، بۇ نمونە كاتىك زاناي فەرمودەناس محمد ناصرالدين الألباني بەرپوى تەكفىرى و حزىپكان وەستاو بەلگەكانيانى لە گۆرنا، ھەستان دەستيان كرد بە بلاو كردنەوئەي درۆو دەلەسە ھەر جارى بە شىوازيك: جارى ووتيان مورجىئەيەو جارى پياوى دەسلەتەو جارى ووتيان (فقيه) نىيە... ھتد، بەلام خواي گەرە پويانى پەش كرد لەم دونيايە چونكە وەعدى خوايە كە بەرگرى بكا لە باوەر داران: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [الحج: ۳۸] وە شىخ ئەلبانى ~ مایەوئە وەك كىويك ئەوان لە ناوچوونو لە ناودەچن، وە ھەر وەھا ئەم كەلە پياوئەي كەئىمە ھەستاويين بە وەر گىراني ئەم كتابە بە نرخەي - كە ئەمە مشتىكە لە خەرمانى زانستى - بى بەش نەبوئە لە تانەو تانچى دل نەخۆشەكان ئەوانەي كە مەبەستى بۆگەنيان ھەيە، چونكە بەرپاستى ھەر وەك زاناي فەرمودەناسى وولاتى يەمەن شىخ مەقبەل دەفەرموئەت: شىخ ربيع بن ھادي المدخلي خوا بى پارىزىت بەلگەيەكە لە بەلگەكانى خوا بۇ بەرپەرچ دانەوئەي ئەھلى بىدەع، ئەم كەلە پياوئە وەلامى شوبوھاتيانى دايەوئە، وە باوئە گەرەيانى بە دونيا ناساند؟؟، وە ئەوئەي جىگاي سەر سورمانە زۆربەي ئەوانەي كە خەرىكى ئەم تانەو تانچانەن خويان لە باوئەشى وولاتانى كوفر ژيان بەسەر دەبەنو باجو سەرانە دەدەنە ئەو وولاتە كافرانەو پەنا ھەندەيى وەردەگرن، بەلكو جنسىي ئەو وولاتانەش وەردەگرن كە لە مەرجى وەرگرتنى ئەو جنسىيە دەبىت وەلاي خوى بدات بە ئالوو سەرۆك و پاشاي ئەو وولاتە؟! لەمە پەزىل تر دەژىي؟؟.

بۆیه ده لێم پێویسته بهرگری بکهین له زانایان، وه پاساو بۆ هه له کانیاان بهینینه وه، وه ئه مه نابێته رێگرتن له وهی که په یوه ندیان پێوه نه کهین، به لکو په یوه ندیان پێوه ده کهین و پرسپاریشیان لێ ده کهین و وتو وێژیشیان له گه له ده کهین له باب ته کان تا وه کو ببینه ئه و که سانهی که دلسۆزن بۆ زانایان و پێشه وایانی موسلمانان.

وه جووری دووه میان ده سه لات دارانه که ئه مان زۆربهی کات هه له یان له زانایان زیاتره، چونکه له بهر ده سه لات که ی له وهیه به سه ره هه له ی بهری، ده سه لات که ی فره ز ده کا به راست و هه له، وه له بهر ئه وهی شاره زاییان وه کو پێویست له شه ریه تی ئیسلامدا نییه، وه هه ر ده سه لات دارێک گه ر شاره زایی هه بیته له شه ریه تی ئیسلام و کرده وهی پێبکات بێ گومان هه له ی که متر ده بی، هه ر بۆیه ئه مان له پێشه وایانی موسلمانان وه که ده سه لات دار هه له یان زیاتره له زانایان مه گه ر خوا بیه ویت.

وه بلاو کردنه وهی عه یب و عارو که مو کوپی ده سه لات داران ته عدایه کی شه خصی نییه به ته نها له وان بکریت، به لکو ده س درێژی کردن و ته عدایه له که سایه تی ده سه لات داران و سه رجه م گه لیش، چونکه گه ر ئوممه ت دلایان پرکریت له بوغزو کینه له ده سه لات داران ئه وه خه لکی سه رکێشی ده کاو لایان ده چیتته یاخی بوونا، وه دژایه تیشیان ده کریت، ئه وکات فه وزا درووست ده بیته ترس وولات داده گریت و ئاسایشی وولاتیش شلوق ده بیته، بۆیه گه ر سام و هه یبه تی ده سه لات داران بپارێزیت له دله کان هه یبه ت و حورمه تیان ده مینیت، وه رژم و فه رمانه کانیاان پارێزراو ده بی که پێچه وانه ی شه ریه ت نه بی.

وه نامۆزگاری بۆ کار به‌دهستان به‌وه ده‌بێ که گوێرایه‌لیان بکه‌یت له تاعه‌تی خوادا، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌رپێچی فه‌رمانی خوابوو ئه‌وا گوێرایه‌لی ناکرێن چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ))^(١).

له دوا فه‌رمووده‌که باس له نامۆزگاری بۆ سه‌رجه‌م موسلمانان ده‌کا، وه نامۆزگاری بۆ پێشه‌وايانی موسلمانانی پێش خست له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌ر ئه‌وان چاکه‌ن ئه‌وه خه‌لکیش به‌گه‌شتی چاک ده‌بێت، جا ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لات داران و زانایان چاکه‌ن که ئه‌مان پێشه‌وايانی موسلمانان ئه‌وه خه‌لکیش به‌گه‌شتی چاک ده‌بێت، وه ده‌بێت ئه‌وه‌ش بزانداریت که مه‌به‌ست به‌ پێشه‌وايانی موسلمان گه‌شتی تره له‌وه‌ی هه‌ر مه‌به‌ست پێی سه‌رۆکی وولات بێ، هه‌مو که‌سه‌یک که کاریکی له ژێر ده‌س دایه گه‌ر خوێندن‌گایه‌کیش بێ ئه‌وه به‌ پێشه‌وا‌ی موسلمانان دانه‌نرێت گه‌ر نامۆزگاری هه‌بێت و چاکسازی بکات ئه‌وه‌ی له‌ژێر ده‌ستی بێت چاک ده‌بێت.

وه نامۆزگارێت بۆ خه‌لکی به‌گه‌شتی به‌وه‌یه که ئه‌وه‌ی بۆ خۆت پێت خۆشه له‌ خێرو چاکه بۆ ئه‌وانیش پێت خۆش بێت، وه پێنمونیان بکه‌ی بۆ خێرو چاکه و رێگه‌ی حه‌ق گه‌ر گومرا‌بون و سه‌ریان لێ شێوا، وه یادیان بخه‌یته‌وه گه‌ر له‌ بیرمان چوو، وه بیان گێریت به‌ برای خۆت، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموو: (المسلمُ أخو المسلمِ)^(١)، واته‌: موسلمان برای موسلمانه‌.

(١) أحمد (٦٦/٥ ح ٢٠٦٧٥)، والطبراني (المعجم الكبير ١٣/٦٠ ح ١٤٧٩٥)، وصححه الألباني في الصحيحة (١٧٨/١ ح ١٧٩):
(١) البخاري (٢٤٤٢، ٦٩٥١)، ومسلم (٢٥٦٤).

وه پینه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نامۆزگاری له هه‌موو که‌س وه‌ر ده‌گرت ته‌نانه‌ت له کافرو بی باوه‌پیش.

وه شک و گومانی تیانیه نامۆزگاری چه‌ن به‌نه‌ینی بی‌ت زیاتر نزیکه له وه‌ر گرتنه‌وه پاش یارمه‌تی خوا، جا پیویسته هه‌ول به‌شاردنه‌وه‌ی بدری‌ت پاش گه‌یاندنیشی، چونکه بلاوکردنه‌وه‌ی له کاتی نامۆزگاری‌که سووکایه‌تیه، وه بلاوکردنه‌وه‌ی له پاش کردنی منه‌ت کردنه به‌سه‌ر ئهو که‌سه‌ی نامۆزگاری ده‌که‌ی، وه‌له‌وه‌شه ئابروو بردن بی‌ت، وه غه‌یبه‌تیشه.

(مسعی کورپی (کدام) ده‌فه‌رموویت: (په‌حمه‌تی خوا له‌وه‌که‌سه‌بی که‌عه‌یب و عاره‌کانم به‌دیاری ده‌داتی به‌نه‌ینی له نیوان خۆم و خۆی، چونکه به‌پاستی نامۆزگاری به‌ئاشکرا ئابرو بردنه) (۲).

وه ئیمامی شافعی ~ له شیعرێکی جوانیدا ده‌فه‌رموویت:

تَعَهَّدَنِي بِنُصْحِكَ فِي أَنْفِرَادِي	وَجَبَّيْنِي النَّصِيحَةَ فِي الْجَمَاعَةِ
فَإِنَّ النَّصْحَ بَيْنَ النَّاسِ نَوْعٌ	مِنَ التَّوْبِيخِ لَا أَرْضَى اسْتِمَاعَهُ
وَإِنْ خَالَفتَنِي، وَعَصَيْتَ قَوْلِي	فَلَا تَجْزِعْ إِذَا لَمْ تَعْطَ طَاعَةً

وه‌جینگای خۆیه‌تی لی‌رده‌دا سوپاسی برای خۆشه‌ویستم م. صلاح‌الدین بکه‌م که هه‌له‌گیری بو کردم وه‌سوپاسی مامۆستای خۆشه‌ویستم م. عبدالکریم بکه‌م که ئه‌ویش

(۲) الآداب الشرعية (۱/۲۹۰).

ماندوبو به وهى پيدا اچوونه وهى بڻو ڪردم ٺهه پيشه ڪي جوانه ي بڻو نووسيم خوا
پاداشتي خيرين بداته وهه بيڪاته تويشويه ڪ بڻو قيامه تمان، وه ٺهه م ڪتبه بيته
ناموڙگاريه ڪ بڻو سه رجهه م نه وه ڪاني گهله ڪه مان.

والحمد لله رب العالمين

وصلی الله على محمدٍ وعلى آله وصحبه أجمعين

فه جري ۱۷ / ربيع الثاني / ۱۴۲۹ ڪوچي

به رامبهه ر به ۱۲ / ۴ / ۲۰۰۹ زائني

وهه گيڙاني م. ڪامران خالد

ٺيمام وهه طيبي مزگهه وتي (خديجه الڪبري) ڇم ڇمال

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پێشه‌کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ (ﷺ).

له پاشاندا:

ئهمه تویژینه‌وه‌یه‌کی خاکی و متوازیعه هه‌ستاوم به ئاماده‌کردنی له ژێر ناو‌نیشانی:

« نامۆزگاری ئهو بهرپرسیاری هاوبه‌شه‌یه له کاری بانگه‌وازیدا »

داوا له خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م که بیکاته مایه‌ی سوود به‌خشین وه بانگه‌وازخوازان بۆ دینی خوا مؤفه‌ق بکات له هه‌موو جی‌گایه‌ک که هه‌ستن به‌ پاپه‌راندنی ئهم به‌رپرسیارییه به‌ جوانترین شیوه‌ و باشترین رێگاوه‌نگاو، وه گومانی تێدا نییه‌ که بانگه‌واز کردن بۆ لای خوا به‌ به‌ر چاو پۆشنی و زانیاری به‌ ئیخلاص و دلسۆزی بۆ خوای په‌روه‌ردگار وه نامۆزگاری بۆ خواو کیتابه‌که‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خواو پێشه‌وای موسلمانان و سه‌رجه‌م خه‌لکی، ئهمه‌ باشترینیانه‌ که بانگه‌وازخوازان بۆ خوا به‌ میراتیان گرتوه‌وه به‌ حه‌ق له پیغه‌مبه‌رانی خوا و نێردراوانی به‌رپێزی، ئهو پێ ناسه نامۆزگاریکارانه‌ که سه‌رمه‌شوق و قوده‌ی بانگه‌واز خوازانی پاستگۆن بۆ لای خوا ئه‌وانه‌ی که هه‌یج نیازیکیان نه‌بوو له پشت بانگه‌وازه‌که‌یان جگه‌ له په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان و هه‌دایه‌ت دان و پێ نیشاندانی به‌نده‌کانی به‌ پێتموونی کردنیان بۆ جیبه‌جی کردنی ئهو مه‌به‌سته‌ گه‌وره‌یه‌ی که خوای گه‌وره‌ بۆ خاتری دروستی کردوون

وہ ئەوہی کہ لە ئاسمانەکان و زەویە بۆی موسەخەرۆ ژێربار کردوون بۆ یارمەتی دانیان بۆ ئەوہی ھەستن بەم کارە مەزنە بە جیبەجی کردنی مافو پێویستیکانی.

وہ پەنگە یەکیک لە خواستەکانی تووژینەوہ بریتی بیٹ لە چوون بۆ لای پیناسەکردنی بانگەواز بۆ لای خوا، وە جوانترین پیناسە بە بۆچوونی من ئەو پیناسەییە کہ شە یخول ئیسلام ابن تیمیہ - پەحمەتی خوای لی بیٹ - فەرموویەتی ھەرچەندە بەو پێیە مەنتقیکان و ئەوانە لاساییان کردۆتەوہ نی یە.

بانگەواز بۆ لای خوا: بانگەواز کردنە بۆ باوہرھینان پێی وە بەوہی پێغەمبەرانی پێی ھاتوون بەوہی ھەوالیان پێداوہ پشت راستی کہیتەوہ، وە گوێراپەلی سەرچەم فەرمانەکانیان بکەیت، کہ ئەمە بانگەواز کردن بۆ شایەتومان و ھەستان بە نوێژکردن و زەکاتدان و پۆژووگرتنی پەمەزان و ھەج کردنی مالی خوا دەگرێتە خۆ.

وہ بانگەواز کردن بۆ باوہرھینان بە خواو فریشتەکانی خواو پێغەمبەرانی خوا، زیندوو بوونەوہ لە پاش مردن، وە باوہرھینان بە قەزاو قەدەر خێرو شەری، وە بانگەوازکردن بۆ ئەوہی بەندە پەروەردگاری بپەستیت ھەرۆک ئەوہی کہ دەیبینیت جا ئەم سێ پلەییە کہ ئیسلام و ئیمان و ئیھسانە لە ناو دینە، ھەرۆک لەو ھەدیسە (صحیح) ھەدا دەفەرموویت: ((ئەمە جبریلە ھاتووە ئایینەکەتان فیر بکات)) لە پاش ئەوہی وەلامی ئەم سێ شتە دایەوہ، جا پرونی کردوہ کہ ئەوہ ھەمووی دینە.

جا بانگەواز کردن بۆ لای خوا بە بانگەوازکردنی بەندە بۆ لای دینەکە، وە بنەمای ئەوہ بەندایەتی کردنی خوای گەورە بە تەنھا ھاوبەشی نییە ھەرۆک خوای گەورە بۆ ئەو مەبەستە پێغەمبەرانی ناردووہ و کتیبی بۆ دابەزاندووہ، خوای گەورە دەفەرموویت:

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ [الشورى: ۱۳]

واته: (خوای گهوره بو ئیوه ئایینیکی دانا که به نوحی را گه یاندبوو، وه ئهوهی که به سروش و وهی بو تۆمان ناردو ئهوهی که به ئیبراهیم و موسا و عیسامان را گه یاندبوو ئهوهیه که ئهو دینه به دروستی بهجی بینن و جیاوازی تیدا نه کهن، ئهوهی که موشریکان بۆلای بانگ ده کهی له سهر موشریکان سهخته که دینی به کخوایه رستی یه، هه رکهس که خوا بیهوی بو ئهم دینه هه لئ ده بژی ئی، وه هه رکه سیش که بۆلای خوا بگه ریتسه وه ریتمونی ده کا).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿ وَسَّأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يَعْْبُدُونَ ﴾ [الزخرف: ۴۵]

واته: (وه له پیغه مبه رانی که ئیمه بهر له تو ناردو ومانه بپرسه: ئایا غهیری خوای ره همان په رستراوانی دیکه مان دانا بوو که په رستش بکرین؟)

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴾ [النمل: ۴۵] واته: (وه بهه قیقهت بۆلای هوژی سه موود سالح برای

ئهوئمان بو ناردن که (فیریان بکا) عیبادهتی خوا بکهن، جا ئهوان بوونه دوو دهستهی دژ به به کتر)

وه ده فـه رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ٢٥] (١).

واته: (وه ئیمه بهر له تو هیچ پیغه مبهریکمان نه ناردوه، مه گهر ئهوه که وه حی و سروشمان پی کردن که بیجگه له من په رستراویکی به هقی دیکه نییه، جا که وایه ته نیا من بپه رستن)

وه له وانه یه جوانترین ووته که ووترابیت له دهر حق بانگه واز خوازان بو لای خوا ئه ووته یه بیت که پیشه ووا ابن القیم - په حمه تی خوی لی بیت - فه رموویه تی:-

((خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [فصلت: ٣٣].

واته: (وه ووته ی چ که سی چاکتره له ووته ی ئه و که سه ی که خه لک بو لای خوا بانگ ده کا و کاری چاکیش ده کا و ده شلی: به راستی من له و که سانه م که ته سلیمی فه رمانی خوابونه له موسلمانانم؟)

جا بانگه واز کردن بو لای خوا وه زیفه ی پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیتی که ئه وان جینشینی پیغه مبه ران له ناو ئوممه ته کانیان وه خه لکیش شوینکه وتووایان وه خوی

(١) مجموع الفتاوی (١٥/١٦٠).

گوره فه‌رمانی کردوو به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که ئه‌وه‌ی بۆی دابه‌زیوه رای گه‌یه‌نیت وه گرتی و زه‌مانه‌تی پاراستنی کردوو له خه‌لکی، هه‌روه‌ها پاسپی‌دراوان له ئومه‌ته‌که‌ی له‌و عیصمه‌ت و پاراستنه‌یان بۆ هه‌یه به پیی هه‌ستانیان به جیبه‌جی کردنی ئایینه‌که‌ی و راگه‌یاندن، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی کردوو به ته‌بلیغ و راگه‌یاندن ئه‌گه‌ر به یه‌ک ئایه‌تیش بووه، وه دووعای بۆ ئه‌و که‌سه کردوو که له‌وه‌وه فه‌رموو ده‌یه‌ک را ده‌گه‌یینیت.

وه راگه‌یاندن سوننه‌تیکی بۆ ئومه‌ته‌که‌ی چاکتره له راگه‌یاندن تیر بۆ ئه‌ستۆی دوژمنان؛ چونکه ئه‌و راگه‌یانده زۆریک له خه‌لکی ده‌یکات به‌لام راگه‌یاندن سوننه‌ته‌کان جگه له میرات گرانی پیغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتوانیان له ئومه‌ته‌که‌ی نه‌بیته هه‌ناسن به‌م کاره، خوی گه‌وره به فه‌زل و که‌ره‌می خۆی بمان گێریت له‌و که‌سانه^(۱).

(۱) بدائع التفسیر (۴ / ۱۰۳).

بهرپرسیاریتی هاوبه ش له کاری

بانگه وازی ناموژگاری کردنه بو

نوممه تی موسلمان

چونکه ناموژگاری له ئیسلامدا جیگایه کی تایبه تی خۆی ههیه، ناموژگاری کردن بو موسلمانان له بیرو باوه پریان و له په رستشیان به پله ی یه که م، وه بو دونیا یان و بو بهرزه وه ندییه کانیا ن و بژیوی ژیا نیان و بو سه رجه م پیوستیه کانیا ن، نه وه یه مه نه جی پیغه مبه رانی به ریژ — علیهم الصلاة والسلام — پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمو ویت:

(إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ هُمْ وَيُنذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ هُمْ وَإِنَّ أُمَّتَكُمْ هَذِهِ جُعِلَ عَافِيَتُهَا فِي أَوْهَا وَسَيُصِيبُ آخِرَهَا بَلَاءٌ وَأُمُورٌ تُنْكَرُ وَهِيَ وَتَحِيءُ فِتْنَةٌ فَيُرْقِقُ بَعْضُهَا بَعْضًا وَتَحِيءُ الْفِتْنَةُ فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ هَذِهِ مُهْلِكَتِي. ثُمَّ تَنْكَشِفُ وَتَحِيءُ الْفِتْنَةُ فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ هَذِهِ هَذِهِ. فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزْحَرَ عَنِ النَّارِ وَيَدْخُلَ الْجَنَّةَ فَلْتَأْتِهِ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفْقَةً يَدِهِ وَثَمَرَةً قَلْبِهِ فَلْيُطِعْهُ إِنْ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخَرٌ يُنَازِعُهُ فَاصْرِبُوا عُنُقَ الْآخِرِ)

واته: ((بهر له من ههچ پیغه مبه ریک نه بووه ئیلا حه ق و وجب بووه له سه ری که پینموونی گه له که ی خۆی بکات بو نه و خیره ی که خۆی بویا ن ده زانی ت، وه ناگا داریان بکاته وه له و شه ره ی که خۆی بویا ن ده زانی ت، وه نه م گه له ی ئیوه خوای گه وره چاکه که ی کردۆته سه ره تاکه یه وه، وه کو تاییه که ی تووشی به لاو کو مه له کاریک ده بی ت

(۱) أخرجه مسلم في الإمامة (۳/ ۱۴۷۲ رقم ۱۸۴۴).

وه کاتیک ئهوانه ی که به درۆیانیان ئه زنین لهوانه ی که به درۆیانیان ئه زانی، وه به گومراو سه رلی شیواویان زانی یه که میان نوح بوو - علیه السلام - ووتی: ﴿ قَالَ يَنْقُورَ لَيْسَ فِي ضَلَاةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ ﴾ [الاعراف: ٦١ - ٦٢]

واته: (ووتی: ئه ی هۆزی من هیچ لاریی و گومرایی یه که له مندا نییه، به لام من نیردراوی پهروهردگاری جیهانیانم، په یامی پهروهردگاریم به ئیوه راده گهینم و ناموژگاری ئیوه ده کهم، وه له خواوه شتانییک ده زانم که ئیوه نایزانم)

وه هوود فه رموی: ﴿ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ ﴾ [الاعراف: ٦٨]

واته: (په یامی پهروهردگاریم به ئیوه راده گهینم، وه من ناموژگاریکی ئه مینم بو ئیوه). وه صالح له پاش ئه وه ی خوی گه وره قه ومه که ی له ناو برد که بدرۆیان خسته وه فه رموی:

﴿ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْقُورَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِن لَّا تُحِبُّونَ

التَّصْحِيحُ ﴿٧٨﴾ ﴾ [الاعراف: ٧٩]

واته: (جا) صالح (رۆوی لی وه رگێران و ووتی: ئه ی هۆزی من به ههقیقهت من په یامی پهروهردگاریم به ئیوه راگهیناند و به خیرخوازی ناموژگاریم کردن، به لام (چی بکهم) ئیوه ناموژگار که رانتان خوش ناوی).

وه خوای گه وره هه والی داوه له ژماره یهك له پیغه مبهران له سوره تی (الشعراء) كه
هر یه كیكیان به قه ومه كه ی خوئی ووتوه: ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ [سورة الشعراء: ۱۰۷،
۱۲۵، ۱۴۳، ۱۶۲، ۱۷۸].

واته: (من نیردراویکی ئەمینم بۆ ئیوه).

جا راگه یاندنی په یامی محمد (ﷺ) به و پییه ی که له سه ره تاوه دهستی پیکرد به
بانگه واز کردن بۆ یهك خواجه رستی و ناگادار کردنه وه له شیرک و هاوبه ش پیدا کردن
پیویسته ئەمه نیشانه یه کی دیار و پشتیوان بۆ کراویکی چه سپی و بنکه و بنچینه یه کی
پۆلایین بیئت بۆ بانگه واز خوازان بۆ لای خوا که ئەمه ئه وه نه صیحه و نامۆزگاری و
ئه مانه ته ی ده گریته خو وه به لگه ی ئه و میراتگری راسته قینه یه، وه راستیتی ئه و
مه نه جه یه که له سه ری ده پۆن و پیاده ی ده که ن.

وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) جه ختی کردۆته وه له سه ر باسی نه صیحه ت و نامۆزگاری
وه ئەمه یه کیکه له و به لگانه له سه ر گرنگیتی له بانگه واز کردن بۆ لای دینی خوای
گه وره .

له (تمیم) ی کوری (أوس الداري) ه وه خوای لی رازی بیئت، ده فه رموویت: پیغه مبهر
(ده فه رموویت: (ﷺ)

((الَّذِينَ النَّصِيحَةُ - ثَلَاثًا - قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَائِمَتِهِمْ))^(١).

واته: (دين ناموژگارييه - سى جار نهو ووتيهى دووباره كرده وه - ووتمان: بو كيه؟ فهرموى: بو خواو بو پرتوو كه كهى خواو پيغه مبهرى خوا و پيشه وايانى موسلمانان و سه رجه م خه لكى).

وه له (أبي هريرة) هوه خواى لى رازى بيت ده فهرموييت: پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فهرموييت: (إِنَّ اللَّهَ يُرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا وَيَسْخَطُ لَكُمْ ثَلَاثًا: يُرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَأَنْ تُنَاصِحُوا مَنْ وُلَّاهُ اللَّهُ أَمْرَكُمْ وَيَسْخَطُ لَكُمْ: قِيلَ وَقَالَ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ)^(٢).

واته: (سى كارى ئيوه خواى پهروه رديگار رازى ده كات، وه سى كارى ئيوه نارازى و خه شمى ده كات: ليتان رازى ده بيت گهر ئيوه بيهه رستن وه بى هيچ شيوه يه كه هاوبه شو شه ريكي بو پهيدا نه كه ن، وه ده ست بگرن به حه بلى خواوه (دينى خواوه) به گشتى وه لى دامه برن وه ته فره قه مه كه ن، وه نالو گوڤرى ناموژگارى بكه ن له گه ل نهو كه سهى كه خودا ده يكات به سه رپه رشتيارتان، وه به سى كارى ئيوه توڤه و خه شم و نارازى ده بيت: ووته و ووته لو كه، وه پرسىارى زور، وه مال به فيرودان).

(١) رواه مسلم (٧٤/١ رقم ٥٥)، وأحمد (٢٩٧/٢ رقم ٧٩٤١)، وأبو داود (٧٠٤/٢ رقم ٤٩٤٤) وغيرهم.

(٢) رواه مسلم في الأقضية (١٧١٥)، وأحمد (٣٦٧/٢)، ومالك في (الموطأ ٩٩٠/٢).

وه له (جریر) ی کورپی (عبدالله الجلی) یه وه خوای لی پازی بیټ ده فه رموویت:
 ((بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ، وَالنُّصْحِ
 لِكُلِّ مُسْلِمٍ))^(۱)

واته: ((به یعه تم دا به پیغه مبهری خودا ﷺ به وهی نویژ بکه م وه زه کاتی مالم
 ده رکه م وه ناموژگاریم ببیټ بۆ هه موو موسلمانیک)).

وه له (زیاد) ی کورپی (علاقه) وه ده فه رموویت: ((سَمِعْتُ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ
 يَوْمَ مَاتَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ قَامَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَقَالَ عَلَيْكُمْ بِاتِّقَاءِ اللَّهِ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ
 لَهُ، وَالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ حَتَّى يَأْتِيَكُمْ أَمِيرٌ، فَإِنَّمَا يَأْتِيكُمْ الْآنَ، ثُمَّ قَالَ اسْتَعْفُوا لِأَمِيرِكُمْ، فَإِنَّهُ كَانَ
 يُحِبُّ الْعَفْوَ، ثُمَّ قَالَ:

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ) قُلْتُ أُبَايِعُكَ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَشَرَطَ عَلَيَّ (وَالنُّصْحَ لِكُلِّ
 مُسْلِمٍ) . فَبَايَعْتُهُ عَلَى هَذَا، وَرَبِّ هَذَا الْمَسْجِدِ إِنِّي لَنَاصِحٌ لَكُمْ . ثُمَّ اسْتَغْفَرَ وَنَزَلَ))^(۲)

واته: ((گویم له (جریر) ی کورپی (عبدالله) بوو نهو پوژده ی که (المغیره) ی کورپی
 (شعبه) وه فاتی کرد هه ستا همدوسه نای خوای گه وره ی کرد، وه فه رموو ی:
 ((ته قوای خوای گه وره بکه ن به ته نهایی و شه ریکی بۆ دامه نی ن وه دان به خو بگرن
 تاوه کو سه رپرشتیاریکتان بۆ دیت، به لکو نیستا نهو ئه میره تان بۆ دیت، پاشان

(۱) أخرجه البخاري في الإيمان (٥٧)، ومسلم في الإيمان حديث (٥٦) .

(۲) أخرجه البخاري في الإيمان (٥٧)، ومسلم في الإيمان حديث (٥٦) .

فهرمووی: ((داوای عه فوو لیبوردن بکه ن بۆ ئه میره که تان، چونکه ئهو عه فوو لیبوردن پێخۆشبوو، پاشان فهرمووی:

له پاشاندا: من هاتم بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) و وتم: من به یعتت پی دەدهم له سه ر ئیسلام، جا به مهرجی گرت له سه رم که: ((نامۆزگاریم هه بیئت بۆ هه موو موسلمانیک)) جا منیش به یعتتم له سه ر ئه وه پیدایا، سویند به په روه ردگاری ئه م مزگه وته من نه صیحت کارو نامۆزگاریکاری ئیوه م پاشان داوای لیخۆشبوونی کرد و دابه زی له سه ر منبه ره که)).

ئیمامی بوخاری په حمه تی خوای لی بیئت ئه م دوو فهرمووده یه ی له ((کتاب الایمان)) هیناوه له ژیر باسی: ((باب قَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) «الدِّينُ النَّصِيحَةُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلَائِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»))

وه ئیمامی موسلیم په حمه تی خوای لی بیئت یه که میانی له ((کتاب الایمان)) هیناوه ههروه ها له ژیر باسی: بیان ان الدین النصیحة، وه ئه مه به لگه یه له سه ر پله و پایه ی نامۆزگاری له لای خوا وه له لای پیغه مبه ره که ی وه لای پیشه وایانی ئیسلام – په حمه تی خویان لی بیئت - .

❁ دیارترین بواره کانی ناموژگاری و نه مانهت دوو کاره:

۱- بانگه وازکردن بۆ یهك خوا په‌رستی و ئاگادار کردنه وه له شیرک و پینگا کانی به گشتی.

۲- بانگه وازکردن بۆ کوکردنه وهی ئوممهت له سه‌ر بنه‌مای بیرو باوه‌ری یه‌کخوا په‌رستی، وه نه‌هی کردن له (فرقة) و (تفرق) وه هه‌ماهه‌نگی له نیوان بانگه‌واز خوازان بۆ له‌ناوبردنی هۆکاره‌کانی پارچه پارچه‌بون.

❁ یه‌که‌م:

ئه‌مما بانگه‌وازکردن بۆ یه‌ك خوا په‌رستی به‌ هه‌موو جووره‌کانییه‌وه، ئه‌مه‌ بنچینه‌ی هه‌موو په‌یامه‌کانه‌ وه پێیویسته‌ بنچینه‌ی هه‌موو بانگه‌وازخوازان بۆ لای خوا له‌م ئوممه‌ته‌ بیته‌ له‌ هه‌موو چه‌رخیک له‌ چه‌رخه‌کان، وه‌ هه‌موو نه‌وه‌یه‌ك له‌ نه‌وه‌کان به‌ شوین‌که‌وتنی پینغه‌مبه‌رانی پێزدار (ﷺ) به‌گرتنه‌ به‌ری مه‌نه‌ه‌جی داناو‌حه‌کیمیان‌که‌ نێرده‌ریان (مرسل) په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌ داوای لێیان کردبوو که ده‌فه‌رموویته‌:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ❁ [النحل: ۳۶].

واته: (تێمه‌به‌ ته‌حقیق بۆ هه‌موو گه‌لێك پینغه‌مبه‌ری‌کمان بۆ ناردوون به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ به‌ ته‌نها بپه‌رستن وه‌ شه‌ریکی بۆ په‌یدا نه‌که‌ن).

وه خوای گه وره ووریایی ده دات به پیغه مبه ران و به ئوممه تانیان له هاوبه شی
په یداکردن ده فهرموویت:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾﴾
بَلِ اللَّهِ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ [الزمر: ٦٥-٦٦].

واته: (به حقیقهت بو تو و بو پیغه مبه رانی بهر له تو و وحی کراوه که نه گهر هاوبه ش
بو خوا دابینی به راستی کرده وه کهت پوچ و به تال ده بیته وه له زیانکه وتوان ده بیته،
به لکو ته نهها خودا بپه رسته وه له سوپاسکاران به).

جا با که وانه که بدهین به ده ست هاویژه رکه ی با گرنگیتی به کخوایه رستیمان بو باس
بکات و جیگا و پله و پایه ی له ئیسلامدا، وه باسو و خواسی له کیتابی خوای گه وره له
قورئانی پیروز.

پیشه و (ابن القیم) - په حمه تی خوای لی بیته - ده فهرموویت: ((وه نه ممانه وه)
توحید) هی که پیغه مبه رانی خوا بانگه وازیان بو کرده، وه کتیبه کانی بو دابه زاندووه،
جا بو نه مه بو هاتنی هه مووی.

نه ویش دوو جووره: یه ک خوا په رستی له ناسین و سه لماندن (توحید فی المعرفة
والاثبات)، وه یه ک خوا په رستی له خواست و قه صد (توحید الطلب والقصد).

یه که میان: حه قیقیته تی زاتی په روه ردگارو ناوه کانی، وه صیفات ه کانی، وه کرده وه کانی،
وه بلندیته به سه ر ئاسمانه کانی له سه رووی عه رشی، وه قسه کردنی به کتیبه کانی وه

قسه‌کردنی له‌گه‌ڵ هه‌ر به‌نده‌یه‌کی خۆی له‌وه‌ی که ویستی لێ بوو، و هه‌سه‌لماندنی سه‌رجه‌م قه‌زاو قه‌ده‌رو حوکه‌مانی، و هه‌قورئان زۆر به‌ راشکاوی باسی له‌م جووره‌ کردوه هه‌روه‌ک له سه‌ره‌تای سوره‌تی (الحديد)، و هه‌سوره‌تی (طه)، و هه‌کوئای سوره‌تی (الحشر)، و هه‌سوره‌تای سوره‌تی (السجدة)، و هه‌سوره‌تای سوره‌تی (آل عمران)، و هه‌سوره‌تی (الاخلاق) به‌ گشتی و هه‌ جگه له‌مانه‌ش.

جوړی دووم: وینه‌ی ئه‌وه‌ی سوره‌تی ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ [الكافرون: ١]

ده‌گه‌رته‌ خو، و هه‌وته‌ی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَّامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْإِلَٰهَ

نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ وَلَا شَرِكَ لَهُ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا

أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ٦٤]

واته: (بلی: ئه‌ی ئه‌هلی کتیب وهرن بۆلای ووته‌یه‌کی پیک هاتوو و به‌کسان له نیوانی ئیمه و ئیوه‌دا که: هه‌چ په‌رستاری نه‌ په‌رستین ئیلا خوا نه‌بی، و هه‌چ هاوتایه‌کی بۆ بریار نه‌ده‌ین، و هه‌ندیکمان هه‌ندیکمان نه‌که‌ین به‌ په‌روه‌ردگار گه‌ردن که‌چی بۆ بکه‌ین له‌ غه‌یری خوا، جا ته‌گه‌ر ئه‌وان روپان وهرگه‌یرا و پشیمان ئی‌کردن، بلین: ئیوه به‌شایه‌د بن که ئیمه موسلمانین و غه‌یری خوا ناپه‌رستین).

وه سه‌ره‌تای سوره‌تی (تنزیل الکتاب) وه کوئاییه‌که‌ی، وه سه‌ره‌تای سوره‌تی (یونس) وه ناوه‌پاستی وه کوئاییه‌که‌ی، وه سه‌ره‌تای سوره‌تی (الأعراف) وه کوئاییه‌که‌ی، وه زۆربه‌ی سوره‌تی (الأنعام)، وه زۆربه‌ی سوره‌ته‌کانی قورئان، به‌لکو

ھەموو سورەتیک لە قورئان ئەم دوو جۆرە (توحید) ە دەگریتە خۆ، بە لکو ووتە یەکی گشتی دەلێن: ھەموو ئایەتیک لە قورئان تەوحید دەگریتە خۆ دەبیت بە شاھید بۆی و بانگەوازاکارە بۆی چونکە قورئان: یان ئەوە تا ھەوآلە سەبارەت بە خواو ناوہ جوانەکانی وەصفەتەکانی و کردارەکانی، جا ئەمە تەوحیدی زانستی خەبەرییە (التوحید العلمی الذہری) وە یان بانگەوازە بۆ پەرستنی بە تاکو تەنھا شەریکی نییە، وە پێشەکیش کردنی سەرجم ئەوانە ی کہ جگە لە خوا دەپەرستیت کہ ئەمەش تەوحیدی ویستی خواستییە (التوحید الارادی الطلبي).

وہ یان فەرمان و نەھییە، وە فەرمان کردنە بە گوێرپایەلی وە طاعت کردن لە نەھی و فەرمانی، جا ئەمە یە مافەکانی یە کخوایە رستی تەواوکارییەکانی.

وہ یان ھەوآلە سەبارەت بە پێز لێنانی خۆی گەورە لە ئەھلی تەوحید و گوێرپایە لانی وە ئەوہی پێی بەخشیون لە دونیا، و ئەو پێزە گەورە ی لێیان دەگریت لە پۆژی دوایی، ئەوہ پاداشتی یە کخوایە رستی کہ یەتی.

وہ یان ھەوآلە سەبارەت بە ئەھلی شێرک، وە ئەوہی بە سەریانا ھیناوە لە مەینەتی لە دونیا وە ئەوہی بە سەریاندا دەھینیت لە سزای سەختی قیامەت، جا ئەوہ ھەوآلە سەبارەت بە و کہ سانە ی کہ لە حوکمی یە کخوایە رستی دەرچوونە، جا قورئان ھەمووی باسی یە کخوایە رستی و مافەکانی و پاداشتە کانی و باسی شێرک و ئەھلی شێرک و سزاکانی یەتی^(۱).

(۱) مدارج السالکین (۳ / ۴۴۹ - ۴۵۰) .

وه له گه ل گرنگی هه موو جوړه کانی به کخوایه رستی وه گرنگی و بایه خدان پیی به په روه رده کردن و خویندنه وه بو کردن و ناراسته بو کردن، چونکه گرنگترینیان و له پیشترینیان به بایه خدان پیی وه چر کردنه وه ی تواناکان له لایه ن بانگه وازخوازان بو لای خوا به گشتی چ به تاک تاک یان کومه ل کومه ل هه ر بو ئه و: یه کخوایه رستییه ی که شهیتان دژایه تی ده کات به و په ری دژایه تی کردن له هه موو کات و ساتیکدا له سه رده می نوحه وه (علیه السلام) تا ئه مرؤمان تا رۆژی قیامت ئه و یه کخوایه رستییه مه زنه ی که شهیتان و سه ربازانی هه موو تواناو پیلانیکیان خستوه ته گه ر بو دوور خستنه وه ی نه وه کانی ئاده م لیی.

له (عیاض) ی کوری (حمار المجاشعی) خوی لی رازی بیته ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا(ﷺ) رۆژیکیان له ووتاره که ی فه رموی: ((أَلَا إِنَّ رَبِّيَ أَمَرَنِي أَنْ أُعَلِّمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلُّ مَالٍ لَخَلْتُهُ عَبْدًا حَلَالٌ وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلَّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمَتْ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَّلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا))^(۱).

واته: (په روه ردگارم فه رمانی پی کردووم به وه ی که نایزانن فیترتان بکه م له وه ی که فیتری کردووم له م رۆژه مدا: هه موو مالیک به خشی بیتمه به نده کانم چه لاله، وه من به نده کانی خو م به گشتی به (حنیفی): واته به پاک ی و له سه ر بنه مای یه کخوایه رستی دروست کردووه، به لاه ئه وان شهیتانه کان هاتنه بن کلیشه یانه وه ئه و ته فره یانی داو له

(۱) مسلم کتاب الجنة: باب الصفات التي يعرف بها في الدنيا أهل الجنة وأهل النار (۶۳)

دینه‌که‌یان ده‌ریانی کرد، وه ئه‌وه‌ی من له‌سه‌ریانم چه‌رام کرد ئه‌و بۆ‌یانی چه‌لال کرد، وه فه‌رمانی پێ‌کردن به‌وه‌ی هاوبه‌ش و شه‌ریکم بۆ دابنێن که من به‌هیچ شێ‌وه‌یه‌ک له‌ باره‌یه‌وه‌هیچم دا نه‌به‌زانده‌وه‌)).

بانگه‌وازکردن بۆ ئه‌م یه‌کخواپه‌رستیه‌و بۆ رووخاندنی دژه‌که‌ی که شه‌ریکه‌ بۆ خوای گه‌وره‌هه‌رگیز خۆش نابێت له‌م گونا‌هه‌، ئه‌م دووانه‌جیی مملانییه‌ له‌ نیوان پی‌غه‌مبه‌ران و ئوممه‌تانیان وه‌ له‌ نیوان کۆتای پی‌غه‌مبه‌ران (ﷺ) وه‌ دوژمنانی خوا هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران وه‌ له‌ نیوان چا‌که‌خو‌ازان له‌ پی‌شه‌وایانی ئیسلام و ئه‌هلی بیده‌ع له‌ گۆر په‌رستان له‌ جۆره‌ها له‌ تاییفه‌کانی (رافضة) و (صوفی)یه‌کان ئه‌وانه‌ی که زۆریک له‌ پارچه‌کانی جیهانی ئیسلامیان پڕ کردوه‌و به‌و رووکه‌شه‌ شه‌ریکی‌کانیان له‌ گۆر په‌رستی و جه‌ژن و ئاهه‌نگ گێران به‌لکو زۆریک له‌ مزگه‌وته‌کان پڕ کران له‌م گۆرانه‌ وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ ده‌وریه‌تی له‌م کاره‌ خراپانه‌ له‌ هاوبه‌ش په‌یدا‌کردن بۆ خوا هوتافات ووتن و هاوار کردن بۆ غه‌یری خوا وه‌ نواندنێ ملکه‌چی و زه‌لیلی بۆ غه‌یری خوا وه‌ سه‌رپه‌رین و نه‌زکردن بۆ غه‌یری خوا به‌ به‌رچاو به‌په‌زنامه‌ندی و دانپیانانی زۆریک له‌و کۆمه‌له‌ سیاسیانه‌و صوفیانه‌ که به‌رگی بانگه‌وازی پۆشیوه‌ بۆ لای خوا بانگه‌شه‌و ئیدی‌عای پینمونی به‌مرۆڤ ده‌کات بۆ پێگای خوا.

من خوینه‌ران یاد ده‌خه‌مه‌وه‌ به‌و مه‌نه‌جه‌ راسته‌ی که پی‌غه‌مبه‌ران و نێردراوان هه‌موو به‌گشتی له‌ سه‌ری پۆیشتوون هه‌روه‌ها گه‌وره‌ پیاوچا‌کو چا‌که‌کاران که ئه‌مان راست گۆترینیان له‌ بانگه‌وازکردن بۆ لای خوا وه‌ له‌ پوو به‌ پوو بوونه‌وه‌ی واقیع به‌تۆکمه‌یی و به‌ ئازایی به‌ بێ لادان و پا‌کردن و فی‌ل کردن.

ئهمه پوون و ناشکرایه له وینهی ووتهی خوی گه وره: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣٦﴾ [النحل: ٣٦]

وه وینهی ووتهی خوی خوی گه وره: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ [الانبیاء: ٢٥]

وه ووتهی: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ [الزمر: ٦٥-٦٦]

وه نایهت زوره سه بارهت به ده عوه و بانگه وازی پیغه مبهران به دریزی که جیگه ی ئه وه نییه بیانیهین.

ئه ماما بانگه وازی کۆتای پیغه مبهران پیغه مبهرمان محمد ﷺ ئه وه مه علوم و زانراوه له لای که سیک که که مترین شاره زایی و بایه خ دانی هه بییت به بانگه واز و ژییانی پیغه مبهر ﷺ چونکه ئه و سیانزه سال مایه وه له سه رده می مه ککی بانگه وازی بو ئه م یه کتاپه رستییه ده کرد، وه هیشتا نو یژ فه رز نه کرا بوو که گرنگترین پایه یه دوی یه کخوایه رستی ئیلا له پاش سالی دهیه م وه سه رجه م ته شریعه کانی تر، وه له وانه:

پایه گه وره و مه زنه کانی ئیسلام دانه مه زرا ئیلا له سه رده می مه دهنی نه بییت له پاش کۆچ کردنی پیغه مبهر ﷺ وه جیهادیش دانه نرا له سه رده می مه دهنی ئیلا بو به رز کردنه وه ی ئالای ئه م یه کخوایه رستییه نه بییت .

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ مِنَّا وَنَنَّا وَكَوْنُ الدِّينِ لِلَّهِ فَإِنْ أَنَّهُمْ فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة: ۱۹۳].

ابن جریر ده فهرموویت: ((تاوهکو شهریک پهیدا کردن بو خوا نه بیئت وه تاوهکو زاتیکی تر جگه لهو نه په رستریت وه په رستنی بت و خوداوه ندی درو و هاوبه ش نه مینیت، وه سه رجه م په رسته کان و طاعه ته کان بو خوا به ته نها بکریت و بت و صه نه م نه کریت به هاوبه شی)).

قه تاده ده فهرموویت: ((تا وهکو شیرک (نه کریت) وه سه نه ده کانی هیئا به م پراقه کردنه له (قتاده و مجاهد و السدی و ابن عباس و الربیع) وه.

وه له سوننه ته وه نهو هه دیسه ی که نه بوهوره ییره و جابر خویان لی پازی بیئت له پیغه مبهری خواوه ﷺ بومان ده گیرنه وه ده فهرموویت: ((أَمَرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ))^(۱).

واته: ((فه رمانم پیکراوه که له گه ل خه لکی بجه نگم تاوه کو ده لئین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، جا نه گه ر نه وان ووتیان: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نه وه خوین و مالیان له من هه رام ده بیئت ئیلا به هه قی ئیسلام نه بیئت، وه حیسابیان له لای خوایه)).

(۱) حدیث ابی هریره رواه مسلم فی الإیمان حدیث (۳۵)، و حدیث جابر رواه البخاری فی الجهاد حدیث (۱۰۲)، و مسلم فی الإیمان حدیث (۳۳)

وه نهوهی ئیبنو عومەر خوای لی پازی بیت دهیگێرپیتته وه له پیغه مبهری خواوه ﷺ :
 ((أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا
 الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ ،
 وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ))^(۱).

واته: ((فه رمانن پیکراوه کوشتاری خه لکی بکه م تاوه کو شایه تی دده ن به (لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ)) : واته: هیچ په رستراویک نییه به حه ق شایانی په رستن بی جگه له خوا نه بیت،
 وه (أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، وه نوپژ ده کهن، وه زه کاتی مالیان دهرده کهن، وه هه رکات
 نه وان نه مه یان نه نجامدا نه وکات خوین و مالیان له من پاریزراو ده بیت، جگه به حه قی
 نیسلام نه بیت وه حیسابیان له لای خودایه ((.

وه من نامه ویت دریزه بده م به هینانی نه وه ده دیسانه ی له م واته یه دایه جگه له وه ی من
 ده مه ویت جه خت بکه م له سه ر گشتگیری په یامه کان بو هه موو خیریک و ناگادار کردنه وه
 له هه موو شه رپیک وه گشتگیرتر و فراوانتر و به قولاً چون په یامه که ی محمد ﷺ .

وه له گه ل نه م گشتگیری و فراوانییه، ریکخستن و ده ستپیکردن به گرنگتر و گرنگتر
 زور پوون و ناشکرایه له سه رجه م په یامه کان، وه له بانگه وازی پیغه مبهری خوا ﷺ هه ر
 وه که له پیشاندا نامازه مان بو کرد، وه نه وه ی جه خت ده کاته وه له سه ر ته رتیب و
 ریکخستن پاسپاردنی پیغه مبهری خوا ﷺ بو هاوه لی به ریزی (معان) کوری (جبل)
 خوای لی پازی بیت به وته ی: ((إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ. فَلْيُكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ

(۱) أخرجه البخاري في الإيمان، حديث (٢٥)، ومسلم في الإيمان (٣٣).

إِلَيْهِ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - وفي رواية: إِلَى أَنْ يُؤَخِّدُوا اللَّهَ - وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيُنَائِهِمْ فَتَرُدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَيَّاكُمْ وَكَرَائِمِ أَمْوَالِهِمْ وَأَتَقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ))^(٣).

واته: ((تۆ دەچیت بۆ لای قەومێك ئەوان ئەهلی كیتابن (واته گاوردن یان جووله كەن) جا با یه كەم بانگه وازت بۆیان بانگه واز بۆ شه هادهی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) [وه له رپوایه تێکی تردا - تاكو خودا به تهنه ده په رستن -] وه من پینغه مبه ری خوام جا ئەگەر ئەوان وه لأمیان دایه وه گوێرپایه ل بوون ئەوه شاره زاییان بکه به وهی خوای گه وره پینچ نوێژی له شه و و پۆژی فه رز کردوه، وه ئەگەر ئەوان گوێرپایه لیان بوو بۆ ئەوه، ئەوه شاره زاییان بکه به وهی خوای گه وره له سه ریانی فه رز کردوه سه ده قه یه ك (مالیک) له ده وله مه نده كانیان وه رده گیریت و به هه ژاره كانیان ده به خشریت، جا ئەگەر ئەوان گوێرپایه لیان هه بوو بۆ ئەمه ئەوه تۆ وریا به نه كه یه ت له چا كترین جوړی مالیان نزیك ببیته وه، وه له دعای سته م لێكراو خۆت بپاریزه چونكه هیه چ په رده یه ك نییه له نێوان دعای ئەو و خوای په روه ردگار).

(٣) أخرجه البخاري في المغازي حديث (٤٣٤٧)، ومسلم في الإيمان حديث (٢٩-٣٠).

وه حه دیسی (بریده) کورپی (الحصیب) و (نعمان) ی کورپی (مقرن) - خویان
لی پازی بیّت - ده فهرمون: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا بَعَثَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْ سَرِيَّةٍ
أَوْصَاهُ بِتَقْوَى اللَّهِ فِي خَاصَّةِ نَفْسِهِ، وَبِمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا...))^(۱).

واته: ((کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ نه میریکی به سهر سریه یه که وه یان سوپایه که وه
بناردایه وه صیتی خیری پی ده کرد به ته قوای خوی گه وره بو خودی خوی و به و
موسلمانانه ی که له گه لیان ..)).

وه نه وه ی تیدایه فرمان کردنی به بانگه واز کردنیان بو سی مه سه له .

له وانه: بانگه واز کردنیان بو نیسلام جا نه گهر ملیان نه دا و پازی نه بوون نه وه سه رانه
(جزیه) یان لی وهرده گیریت، وه نه گهر ملیان بو سه رانه ش نه دا نه وا کوشتاریان
ده کریت، جا نه م ته رتیه پوونه وه بنچینه یه کی به رده وامه له ژیانی وه له وه سیته کانی
بو بانگه واز خوزان وه نه میره کانی سوپاو سریه کان.

وه بانگه وازی تازه که ره وه کانی چاکسازان (المجددین المصلحین) به م مه نه جه
مه زنه دانایه پویشتون وه که ده عوه ی (شیخ الاسلام ابن تیمیة) وه قوتابییه کانی،
وه ده عوه ی (شیخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب) وه قوتابییه کانی، وه بانگه وازی
پیشه وایان سه نغانی وه شه وکانی، وه بانگه وازی زانایانی سوننه و حه دیس له هیندو
پاکستان و مصر و شامو جگه له و شوینانه ش، وه که س له م مه نه جه ده رنه چوووه

^(۱) أخرجه مسلم في الجهاد حديث (۱۷۳۱)، وأبو داود في الجهاد حديث (۱۶۱۲)، والترمذي في السير
(۱۶۱۷)، وابن ماجه في الجهاد حديث (۲۸۵۸) .

مەگەر کەسێک کە نەیناسی بێت وە ئاراستەییەکی تر بە سەری زال بێت یان سیاسی وە یان صۆفی و یان ھەر دوو بە یەکەوہ .

جا پێویستە بە حەقیقەت لە سەر میراتگەرانى پێغەمبەران: ئەم مەنەھە جە بگرنە بەر، وە دروست نییە بۆیان پێچەوانەى بکەن بە پێى شەرعو بە پێى عەقلیش لە بەر ئەم ھۆیانە:

یەكەمیان: ئەمە ئەو مەنەھە جە یە کە خوا پێى رازى بووہ بۆ سەر جەم پێغەمبەران، وە ئەوانیش پیادەیان کردووہ و لە سەری رۆیشتوون بۆ بانگەوازکردنى گەلانى خۆیان لە سەرەتایانەوہ تا کۆتایان کە محمدە ﷺ جا دەرچوون لێى فەرامۆش کردنى فەرمانى شەرعى خوايە کە پێغەمبەران جێى بە جێیان کردووہ، وە ئیستدراک کردن و راستکردنەوہ وە چاککردن بە سەر خواو پێغەمبەرى خواو کتیبى خوا و تانەدانە لە عیلم و زانستى خوداو وە دانایی خودا بە بى ئەوہى ھەست بکەن.

دووھەمیان: پێغەمبەران پابەندى ئەو مەنەھە جە بوونەو جێى بە جێیان کردووہ کە بەلگەییەکی ڤوون و ئاشکرایە کە ئەمە جێى ئیجتھاد کردن نییە.

سێھەمیان: خواى پەرورەدگار واجب و پێویستى کردووہ لە سەر پێغەمبەرى سەرورەمان - کە فەرز کراوہ لە سەرمان شوینى بکەوین - کە پەپرەو بیان بکات وە شوینیان بکەویت، وە شوینى مەنەھە ج و ڤیازیان بکەویت جا لە پاش ئەوہى باسى ھەژدە پێغەمبەرى کرد فەرمووی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبُهِدُوا لَهُمْ أَقْتَدَ﴾ [الانعام:

[۹۰

واتە: (ئەوانە واتە پێغەمبەران کەسانیکن کە خوا ڤینمونی کردوون، جا پەپرەوی لە ڤینمونی ئەوان بکە)

جا پیغه مبر صلی اللہ علیہ وسلم پهیره وییانی کردووه شوینیان کهوت له وهی دهستی کرد به یه کتاپه رستی و جه ختی له سهر کردووه به و په ری جه ختکردنه وه بایه خی زوری پیدا.

چوارمه: کاتیک بانگه وازه که یان به و په ری کاملی و ته و اوی وینه که ی په ونقی دایه وه بانگه وازی خوشه ویست و خه لیلی خوا ئیبراهیم - علیه الصلاة والسلام - باوکی پیغه مبران و پیشه نگی هه موویان خوی گه وره زیاتر جه ختی له سهر کرده وه و به وهی فه رمانی به پیغه مبرمان محمد صلی اللہ علیہ وسلم کرد به وهی پهیره وی مهنه جه که ی بکات فه رموی: ﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (النحل: ۱۲۳)

واته: (له پاشان سروشان بو تو نارد که له ئایینی ئیبراهیم که پاک و راسته و له موشریکان نه بو پهیره وی بکه)

وه فه رمان کردن به پهیره وی کردنی ده سنگرتن به میلیله ته که یه وه که یه کتاپه رستی و دژایه تیکردنی شیرکه، وه گرتنه به ری پربازو مهنه جه که ی ده گرتنه وه، له دهستی کردنی بانگه وازه که به یه کتاپه رستی.

وه هه روه ها خوی گه وره زیاتر جه ختی له سهر کردوته وه به وهی فه رمانی کردووه به ئوممه تی محمد صلی اللہ علیہ وسلم به شوین که وتنی میلیله تی ئه م پیغه مبره به رخدانه، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ [آل عمران: ۹۵].

کەواتە ئوممەتی ئیسلامی فەرمان پیکراوە بە شوینکەوتنی رێبازەکەیی، جا هەر وەك چۆن دروست نییە پێچەوانەکردنی لە رێبازو میللەتەکەیی بەو شیوہیەش دروست نییە پێچەوانەکردنی لە مەنەجەکەیی لە دەست پیکردن بۆ بانگەوازیکردن بۆ یە کخوایە رستی و لە ناو بردنی شیرک و ھاوشیوہ و پە یامەکانی.

پێنجەھەیان: خوای گەورە لە ((محکم)) ی کیتابی پیروزی دە فەرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ [النساء: ٥٩]

واتە: (ئەو ئەو کەسانەیی کە برواتان ھێناوہ گوێرایە ئێ خوا بکەن و گوێرایە ئێ پێغەمبەر بکەن وە (گوێرایە ئێ) فەرمان رەوایانی خۆتان بکەن، جا ئە گەر لە کارو باسیکدا تووشی جیایی بیرو را بوون بیگیژنەوہ بۆ فەرموودەیی خواو پێغەمبەر، ئە گەر بە خوا و رۆژی دوایی برواتان ھەییە، ئەمە بۆ ئێوہ چاکترە و ئەنجامیشی باشترە)

جا گەر بگەرپێنەوہ بۆ قورئان دەبینین پێغەمبەرائی خوا بە گشتی – صلوات اللہ وسلامہ علیہم – یە کەم بانگەوازی کە بانگەوازی بۆ دەکەن یە کخوایە رستی یە، وە یە کەم شت کە نەھیی لێ دەکەن و ئاگاداری لە سەر دەدەن شیرکە، بینیمان کە خوای گەورە فەرمانمان پێ دەکات بە شوین کەوتنیان وە گرتنە بەری مەنەجیان، وە ئە گەر بگەرپێنەوہ بۆ لای پێغەمبەر ﷺ دەبینین بانگەوازی کەیی بۆ یە کخوایە رستی و دژایەتی کردنی شیرک و ھاوبەش پەیداکردن دەستپێ کردووہ و بەوہش کۆتایی پێھێناوہ، بە لکو دژایەتی ھەموو دیاردەکانی شیرک و رێگاکانی و ھۆکارەکانی گرت.

دووهم:

و ئە مەما بانگەواز کردن بۆ کۆکردنەوهی ئوممەت و یەک دەنگ بوونیان لە سەر ئەو بێنەمایەیی که باسماں لێوہی کرد، وە نەہی کردن لە جیاوازی و ناتەبایی و دوو بەرەکی و حیزبایەتی جا دەلێن: ئاینی ئیسلام ئاینی یەکووپەرستی و کۆکردنەوہ و یەکریزی یە کتابی خواو سوننەتی پیغەمبەرەکی ﷺ بانگەھێشتی بۆ کردووە وە ھاوہلانی بەرپێز دەریکیان بە قوولی پیکردووە رەزا و پەحمەتی خویان لێ بێت وە شوینکەوتوونیان بە چاکە لە پیشەوایانی ئیسلام و پینمونی کاران و نامۆزگاری کاران بۆ ئوممەت، خوی گەرە دەفەرموویت:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۳]

واتە: (وہ ھەموو دەس بگرن بە دینی خوا وە لێک جیا مەبنەوہ، وە نێعمەتێک کہ خویایی داون بیهیننەوہ بیر، ئەو دەمەی کہ دوژمنی یەکتری بوون، جا ئەو دل و دەروونی ئێوہی یەک خست، جا بە نێعمەتی (خوا) بوونە برا (ی دینی) یەکتەر، وە ئێوہ لەسەر لێواری ھەلدیری (پەر) لە ئاگردا بوون، جا ئێوہی رزگار کرد ئابەم جوڑە خوا نیشانەکانی خۆی بۆ ئێوہ بەیان دەکا بە لکو بکەونە سەر رینگای راست).

وه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

فَنفَرَقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ [الانعام: ١٥٣].

واته: (بههقیقهت ئەمه ریگای راست و دروستی منه جا بهودا برۆن و بیگرنه بهر به ریبارو ریچکهی ترا مهروۆن نهوه کو ئیوه له ریگای خوا جیا بکاتهوه و لاری بن، تا بهم جوۆره خوا به ئیوهی راسپاردوه تاهه کو به تهقواو خوپاریز بن).

وه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ [الاعراف: ٣].

واته: (پهیرهوی بکهن لهوهی که پهروهرد گارتان بو تانی دابهزاندوه که قورئانه، وه بیجگه له خوا له سه رهستانی تر پهیرهوی مه کهن، زۆر کهم ده کهونه بیر).

وه خوای گه وره له چهندهها ئایهت فهрман دهکات به تاعهت و گوپرایه لی کردنی وه تاعهت کردن و گوپرایه لی کردنی پیغه مبه ره کهی وه شوینکه وتنی کیتابه کهی، وه پیغه مبه ری خوا ﷺ بگریت به پیشه نگو رابه ر بو ئه وهی دلله کان و دهروونه کان و ههسته کان له سه ره ئه وه یه ک بگریت وه کو ببیته وه له پاش ئومیدبون له خوا و پوژی دواپی، وه به دهسته ئینان و بردنه وهی ئه و نیعمه ته نه برپاوانه ی که له لای خوای گه وره یه .

وه فهرمانی کردوه به شوینکه وتنی ریگه ی باوه رداران که ئه ویش به رحه ق بوون و کو بوونه وه یان له سه ره حه ق وه هه ره شه ی کردوه له و که سانه ی که له و ریگه یه لا ده دن، خوای بالا ده ست ده فهرموویت:

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ عَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ
وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ (النساء: ۱۱۵).

واته: (وه ههر كهس دواى ئاشكرا بوونى رینگای راست له گه‌ل پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئاگادارانه
دژایه‌تى بكاو رینگای بئى بروایان بگریته‌بهر (رینگای غه‌یری رینگای هاوه‌لانی پیغه مبه‌ر
ﷺ) ئیمه‌ش رای ده‌كیشین بهو رینگایه‌ی وا پى‌یدا ده‌روا به ده‌رده‌وه ئه‌یکیشینه دۆزه‌خ، وه
رېباز و جیگایه‌كى به‌دى بۆ هه‌یه).

وه خواى گه‌وره هه‌والی واقیعی باوه‌ردارانى داوه به‌وه‌ی كه پیویسته ببیت وه
پیویسته به كرده‌وه ده‌سته به‌رى بکه‌ن:

ئه‌ویش برایه‌تییه خواى گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ [الحجرات: ۱۰]
واته: ((به‌راستی باوه‌رداران برائى یه‌كترن)).

وه خواى گه‌وره فه‌رمانى كرده‌وه به چاكه‌كردن له‌گه‌ل دایك و باوك، و به‌گه‌یاندن
صیله‌ی په‌حم (په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى)، وه چاكه‌كردن له‌گه‌ل دراوسى، وه له‌گه‌ل
خزمانى نزیك و جگه له‌مانه‌ش له‌كارى چاكه‌و ئیحسان كه ده‌بیته هۆى پته‌و كرده‌نى
گیانى برایه‌تى و خۆشه‌ویستی و ئه‌وینایه‌تى، وه ئه‌م كۆبوونه‌وه مه‌شروعه و ئه‌م
یه‌كگرتنه‌ خوازاراوه ده‌سته‌به‌ر ده‌كریت به‌و شیوه‌یه‌ی كه خواى گه‌وره پى‌ی پازیه وه له
سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ی كه كۆبوونه‌وه‌ی تیدا دروست كرده بۆ ده‌سته‌به‌ر كرده‌نى.

وه سوننه تی پیغه مبهری خواش ﷺ هاتوه بۆ جهخت کردنی ئەم کاره مهزنه، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی کردووه به دهست پیوه گرتنی کیتابی خوا و سوننه تی، و نه هی کردووه له تهره فه .

له و فهرمودانه ووتهی ﷺ: ((أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسِيرِيْ اِخْتِلَافًا كَثِيْرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِيْ وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِيْنَ الْمُهَدِيْبِيْنَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُوْر، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ))^(۱).

واته: ((وه صیه تتان بۆ ده که م به ته قوای خوای گه وره، و به گو یگرتن و گو یرایه لی و طاعات کردن، نه گه ر کۆیله یه کیش کرا به سه رپه رستیا رتان چونکه گه ر که سی که له ئیوه خودا ته مه نی در یژ بکات نه وه جیا وازی و نا کۆکی و ناته باییه کی زۆر ده بینیت، جا ئیوه ده ست بگرن به سوننه تی منه وه وه سوننه تی خوله فای پی شه نگ و هۆشیار و پینموونی کراوان (ال خلفاء الراشدین)، قه پی پیا بکه ن به چوار ددانی ژیر و عاقلی، وه ووریا بن له کاره داهینرا وه کان، چونکه هه مو داهینرا ویک (له ئایین دا) گو مپرایه).

وه ووتهی ﷺ: (إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا وَيَسْخَطُ لَكُمْ ثَلَاثًا: يَرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَأَنْ تُنَاصِحُوا مَنْ وَلَاَهُ اللَّهُ أَمْرَكُمْ وَيَسْخَطُ لَكُمْ: قِيلَ وَقَالَ وَإِصَاعَةَ الْمَالِ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ)^(۱).

واته: ((له پيشووتر واتامان کرد...)).

(۱) أبوداود في السنة حديث (٤٦٠٧)، وأحمد (١٢٦/٤)، والترمذي في العلم حديث (٢٦٧٦)، وصححه الألباني ~.

(۱) رواه مسلم في الأفضية (١٧١٥)، وأحمد (٣٦٧/٢)، ومالك في (الموطأ ٢/٩٩٠).

وه نهوهی که (عبدالله) ی کوری (مسعود) خوی لی پازی بیت بومان دهگیریتیه وه دهفه رموویت: ((حَطَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَطًّا ثُمَّ قَالَ « هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ، ثُمَّ حَطَّ حُطُوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ - ثُمَّ قَالَ - هَذِهِ سُبُلٌ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ ». ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾^(۲))).

واته: ((ئهمه ریگه ی خودایه، پاشان چهند هیلیکی کیشا به لای راست و چه پی و فرمووی: ((ئهمه چهند ریچکه و ریگه یه که له سه ره هر ریچکه و ریگه یه که شه ی تانیک له سه ریته بانگه وازی بو ده کات، پاشان ئهم ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ [الانعام: ۱۵۳] .

وه ووتیه ﷺ: ((ذُرُوبِي مَا تَرَكْتُكُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قِبَلِكُمْ كَثْرَةُ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا هَمَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ))^(۳) .

واته: ((پابه ند بن به وهی که له سه ری به جیتانم هیشت، چونکه ئه وانیه به ره له ئیوه له ناوچوون به هوی پرسیار زوری و ئیختیلا بیان له گه ل پیغه مبه رانیان، جا ئه گه ره نه هیم کرد لی تان له شتی که ئه وه خوتانی لی دوورخه نه وه، وه ئه گه ره فرمانم به شتی که پی تان کرد ئه وه ندهی له توانا تاندایه به جیی بهینن)) .

(۲) أخرجه أحمد في المسند (٤١٤٢)، والحاكم في المستدرک (٣١٨/٢) .

(۳) البخاری في الاعتصام حدیث (٧٢٨٨)، و مسلم في الحج حدیث (١٣٣٧) .

راسته خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ [مریم: ۸۹] واته: (به راستی ئیوه ووتیه کی دزیو و خراپتان هیناوه)، وه بهرده وام بوون و دریژه هیان پیدایه هله که ی سهدان سالّ وه هوگری بوون، وه نهو ههولّ و کوششه نه کرا بو کۆتایی پیّ هینانی، وه ئوممهت له دهستی بزگاری بییّ وه سه رکرده کانی (فتنه و فرقه) ئاورپیان نه دایه وه له ووتیه خوای گه وره: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن نَّزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ [النساء: ۵۹].

هیچ ههولتیک نه درا بو بنبر کردنی جگه له لایان پیشه وایانی نه هلی سوننه و کۆمهلی بزگار بوو سه رکه وتوو نه بیّ (الطائفة الناجية المنصورة)، وه هه مو هه وه له کان له غهیری ئەم پینگه یه وه مؤهق و سه رکه وتوو نه بووه له وه هه ولانه، وه پینگه ی چاره سه ری دروستیان نه ده زانی وه نه یان ده دۆزییه وه به لکو چاره سه ری نه ده کرا ئیلا له بابی: ((وداوني بالتي هي الداء)) به وه چاره سه رمی کرد که خوئی ده رده، به لکو له خهست کردنی قوره که زیاتر هیچی تر نه ده کرا، به لکو ده بینیت له باری (خیلاف) وه مه ترسیکانیان که م ده کرده وه وه تو ده بینیت ئەمه کاریکی گرنگه پیویسته پابه ندی بیت به لکو هه مو تووانا کان کراونه ته گه ر بو له ناوبردنی یا خود ته سک کردنه وه ی بازنه که ی کاری ناپه سه نده ئوممهت پارچه پارچه ئەکات، به تاییهت له م زه مانه ی ئیمه دا که قه زیی خیلافو ناکۆکی فه رامۆشی پیّ ده کری له لایه ن بانگه واز خوازه سیاسی حزبیکانه وه ته نانهت له قوولایی بابه ته عه قانییدیکانه وه، وه کۆشش کراوه بو

لە یەك نزیك كردنەوهی ئەهلی قبیله - وهك بانگەشه دهكەن - به تاییهت له نیوان ئەهلی سوننه و پافزێكان، ئەو لێك نزیك كردنەوهی كه به تال بەسەر حەق سەر دهكەوی، وه سوکایهتی به حەق و خاوهن حەقان دهکریت.

وه به داخهوه ئەم کاره له لای هندی خهلك به چاکه و جوامیڤری و شانازی دهژمیردیت، وهك شانازی کردن ووتراوه، فلانه كهس له چلهكان ئەندامیكى چالاک بوو له کۆمهلهی نزیك كردنەوه له نیوان مهزه به ئیسلامییهكان له سوننه و شیعه (التقريب بين المذاهب الاسلامية من سنة و شیعة)، باوهردار بوو بهوهی زهمنهی ئیسلامی ھاوبهشی فراوان دهبیئت به لکو پێویستی به کۆکردنەوهی سەرجه م ههوله کانه، وه هه ر یهك له سهر بیر و باوهرپی خۆی بمینیتتهوه — واته: پافزێكان له سهر بیروباوهرپی پووجی خۆیان بمیننهوه به مانهوه له سهر جنیودان و به کافرکردنی ھاوه لانیشهوه، وه باوهرپی ئەوهی كه ھاوه لان قورئانیان ته حریف کردوه و شیواندویان و زیاد و که میان کردوه — وه بۆ درێژه پێدان به م فیکره ئەمپۆ نوسراو ده نوسریتهوه و کتیب داده نریت بۆ سه قامگیر کردن و چه سپاندنی ئەم جییاوازی و ناکۆکی ئیختیلافاتانه له ژێر دروشمی (دروستیتهی فرهیی سیاسی، جواز التعدد السياسي) وه له ژێر دروشمی ((ھاوکاری یهك دهكەین له وهی كه له سهری پێکهاتووین وه پاساو بۆ یهك دههینینهوه له وهی كه له سهری ناکۆکین)) به بی ئاوپردانهوه له بریار دراوه کانی قورئان و سوننهت و مه نههج و پێبازی زانایانی ئوممهت له باره ی ترسناکی و خه ته ری خیلاف و ناکۆکی وه شه ر و زیانی.

وہ سہ بارہت بہ پیوستی دستگرتن بہ قورٹان و سوننہ تہوہ و لہ ناوبردنی ناکۆکی و دوو بہرہکی یان تہسک کردنہوہی سنوور بازنہکەى بہ پیى توانا، ئەم بہ لایہ ناپرہحہ تہ لہ سہر عاقلانى خاوەن حەق ئەوانہی کہ ئەم لادانانہ ناپرہحہ تیان دہکات و خەویان لى دەتۆرینیت لہت لہت بوونی ئەم ئوممہ تہ بۆ تاقم و حیزب حیزب **مُكَلِّ حِزْبٍ**

بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْحُونٌ ﴿٥٣﴾ [المؤمنون: ٥٣]

وہ ئەوان وا دەبینن لہ ئامۇزگارى بۆ ئەوان ھەول و کۆششى جديانہ بۆ بەرچاوا پۆشنکردنہوہیان و بۆ پینمونی کردنیان بۆ دەرچون لہم واقعہ تالەى کہ ئەوان تیايان لہم دوونیا یە، وہ لەوہش ترسناکتر لییان عیقاب و سزای دوا پۆژہ.

بۆیہ پیوستہ لہ سہر ھەر کہ سیك کہ بەھای پەيامی محمدی ﷺ بۆ دەرکەوتوہ کہ دل و ناخەکانی لہ سہر حەقی بیخەوش کۆ کردۆتہوہ وہ واتاکانی خیری تیا چەسپاندوہ، وہ ھۆکارەکانی برابەتی و خۆشەویستی بۆ خوا و لہ بہر خوای دەستەبەر کردوہ، وہ ھۆکارەکانی دووبەرہکی و ناکۆکی لہ ناو بردوہ، وہ تاکەکانی ئەم ئوممہ تہی گپراوہ بەخشت گەلیکی چاک و پاشان بہ قەلایەکی پتہو و بەھیز ھەندیکیان ھەندەکەى تر قايم دہکات.

ئەمما بانگەواز کردن تہنہا بۆ کۆ کردنہوہ و (دخل) و (دخن)، وہ کۆ کردنہوہ لہ نیوان پیچەوانہ و ھاودژەکان لہ بیر و باوہر و پیبازو مەنہجەکان، وہ نیوان دل و ھەستہ لہ یەک پراکردوہکان، چونکہ ئەوہ ھیچ شتیک دەستەبەر ناکات، کہ خوای گورہ پازی بکات و پەق و خەشمی خودا ھەلگری بەوہی پیچەوانہی پەزامەند بوون و

ئەوێ بە شەری گێراوە لە بیر و باوەر و یاسا، و ئەو بانگەوازه سیاسی و بە پەلانی هێچیان بۆ بە دەست نایە لەو خەیاڵ و ئەندێشانەیی دەیکەن لە دروست بوونی دەولەتییکی تۆکمە و بەهێز کە بەرەنگاری دۆژمانان بێتەو لە گاورو جوولە کە و داگیرکەرەن و لە پەروێژ و جوولە و زریانە بوەستتیت لە پاشان لە هەمان کاتدا ئەم هەول و تێکۆشانانە دوورە و زۆر دوورە لە هەستان بە واجی نامۆزگاری بۆ ئوممەت لە ئاینیان وە لە بیر و باوەریان و پەرستنیان کە گەشتۆتە مەودایەکی ترسناک لە فەساد و لادان لە پێگای راستی خودا، جا چۆن خودا پازێ دەبیت لە کۆمەڵ کۆمەڵییکی وینەیی بەتال بێناکراو لە سەر بیدعە و گومپای و خورافات؟ وە چۆن پازێ دەبی لە دەولەتیک کە بێناکراو لە سەر دووری دلەکانی و پووکان لە بیرو باوەر و پێگە و مەنەجەکان، وە لە سەر شتە نامۆ و سەیر و سەمەرەکان لە پێچەوانەکان.

بە راستی عەقل و فیتەری پاک قەبولی ناکەن زۆر بە توندی پەتی دەکەنەو چ ئەوێ شەری کە هێچ کردەوێەکی بەندەکان پازێ نابیت وە قەبول ناکات ئیلا ئەو کردەوێە نەبی کە ئیخلاص و بی خەوش بۆ خوا، ئەگینا ئەو پابەند نەبە بەوێ کە وەحی بۆ کردە و پێغەمبەری بۆ پەوانە کردە و کتیبی بۆ نازل کردە: ﴿فَنَكَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِمْ أَحَدًا﴾ [الكهف: ١١٠]

واتە: (جا هەرکەسیک کە هیوای بە لیاق و گەیشتنی پەروردگاری هەیه، با کارو کردەوێ باش ئەنجام بدا و لە پەرستش کردن بۆ پەروردگاری خۆی کەسێ نەکاتە ھاوبەشی .)

جا خالص و بێخەوش ئەوێهه که بۆ خوا بیئت و مەبەست هەر بۆ ئەو بیئت، وه زۆرینهی ئەو کۆمهله سیاسیانە له سەر بیدعهو بهتالان بینا نهکراون ئیلا له سەر ههواو تهماحه شهخصیهکان نهی بۆ پله و پایه و گهشتن به کورسی و دهسهلات.

ئەو بەلگانەیی که لەسەر حەرام کردنی ئیختلاف له نێهوان ئوممەتی ئیسلامی

هاتوووه

وه زهم و سهزرهشتی ئەمه له شه‌رعی ئیسلام و هه‌لویستی زانایانی ئامۆژگار له‌مه

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

﴿٣٢﴾ [الروم: ٣١ - ٣٢].

واته: (تۆبه کارانه بۆلای خوا بگه‌ڕێنه‌وه و له‌و بترسن و نوێژ بکه‌ن و ئیوه له‌ موشریکان

مه‌بن، له‌وانه‌ی که دینی خوێیان له‌ت کردو بوونه ده‌سته ده‌سته و هه‌ر ده‌سته‌یی به‌وه‌ی

که هه‌ببوو دلبه‌سته‌و شاد بوو).

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَا تَنَزَعُوا أَنْفُسَكُمْ فَمَا لُبَّكُمْ فَمَا لَبَّكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ

الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ [الأنفال: ٤٦]

واته: (وه له نیو یه کدا ناکۆک مهبن دوایی فهشهل دینن و ووزه و هیزتان تیا نه چی وه نارام بگرن، بهراستی خوا له گهل نارامگرانه).

وه دهفه رموویت: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ [الشورى: ۱۳]

وه دهفه رموویت: ﴿ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴾ [البينة: ۴]

واته: (وه نههلی کتیب (له دینی خوا) لیک جیا نه بوونهوه، ئیللا له پاش نهوهی که بهلگهی روونیان بو هات).

وه دهفه رموویت: ﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ [آل عمران: ۱۰۵]

واته: (وه وه کو کهسانیک مهبن که لیک جیا بوونهوه و دژایه تیان له گهل یه کا کرد دووای نهوهی که نیشانه کانی روونی (پهروه دگاریان) پی گهیی، وه بو نه مانه عهزایی گهوره ههیه).

وہ دەفەر موویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى

اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ [الانعام: ۱۵۹]

واتە: (بەراستی ئەوانەیی کە ئایینەکەمی خۆیان پارچە پارچە و بەش بەش کرد وە بوون بە چەن دەستە و تاقمیک وە ھەر دەستە و تاقمیک شوینی پێشەواپەکی خۆی کەوت و دەستی کرد بە بەش و پارچەییە ئە ئایینەکەمی خۆی، تۆ لێپرسراوی ئەوان نیت (تۆ دوور و بەریت ئەوان و ھیچ پەیوەندیت پێی یانەوہ نی یە)، وە کاری ئەوانە ھەر ئەگەر پێتەوہ بۆلای خوا، ئە پاشاندا خوا ھەواییان پێی ئەدات (لەو رۆژەدا) بە ھەر کردەوہیەک کە کردوایانە).

ئین و جەریر و غەیری ئەمیش لە ڕاڤەکارانی قورئان باسی ئەوہیان کردووە سەبارەت بە ووتەیی خوای گەورە: ﴿فَرَّقُوا دِينَهُمْ﴾ دوو خۆیندەنەوہ (قراءە) ھەییە:

یەکەمیان: (فارَّقُوا دِينَهُمْ) واتە: دەرچوون جا ھەلگەپانەوہ لە (المفارقة) ھوہ

ھاتووە.

دووەمیان: ﴿فَرَّقُوا دِينَهُمْ﴾ ابن جریر دەفەر موویت: ئەمە خۆیندەنەوہی (عبدالله) ی

کۆری (مسعود) ھ وە ئەھلی مەدینە لە سەر ئەم خۆیندەنەوہن، وە بەصراو سەرچەم خۆینەرانێ کوفە دەفەر موویت: ھەر وەک بلیت بە خۆیندەنەوہکەیی ڕاڤەیی کردووە بەوہی ئایینی خواپەکە، ئەویش ئایینی ئیبراھیمی ڕوو لە خوای پاک و موسلمان جا گاور و جوولەکە تەفرەفەیان خستە ئەم ئایینە جا کۆمەلێکیان بوون بە جوولەکە و کۆمەلێکیان بوون بە گاور ئەو دینەیان پارچە پارچە کرد و تەفرەفەیان تیخت، پاشان

ابن جریر بۆ ئەو و چوو که واتایی هەردوو خویندەنەو که یەکن ئەوان (گاور و جووله که) دوورن (مفارقون) له دینی خوا وه جیاخەرو لەت لەت کارن (مفرقون) بۆ دینی خوا.

ابن جریر^(۱) دەفەرمویت: ((پاشان ئەهلی تەفسیر جیاوازن لە هەر دوو واتاکە سەبارەت بە ووتە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ﴾.

هەندیکیان دەلێن: ((مەبەست پێی گاورو جووله که یە، وه ئەمە ی گێراوە تەو بە سەنە دەکانی خۆی لە قەتادە و السدی و ابن عباس و مجاهدەو.

پاشان فەرمووی: وه هەندیکی تریان دەلێن: مەبەست پێی ئەهلی بیدەعە لەم ئوممەتە که شوینی لە یە کچوو (متشابە) ی قورئان که وتن جگە لە (محکم) هکانی. وه بە سەنە دەکانی خۆی لە (ابوهریره) هوه خوی لی پازی بیّت دە گێریتەو.

پاشان فەرمووی: وه ئەو ووتە یە ی راستە لە لای من ئەو یە بووتریت: بە راستی خوی گەرە هەوآلی داوه بە پیغە مەبەرە که ی که بەریه لەو که سە ی که جیاوازی دەخاتە ناو دینە که ی و تەفرە قە ی تێدەکا، وه دەیکەن بە دەستە دەستە و حیزب حیزب، وه ئەو لەوان نییە و ئەوانیش لەو نین، چونکه ئەو دینە ی ئەو که خوی گەرە ئەو ی بۆ ناردووہ ئیسلامە، دینی ئیراهیم (الحنیفیە) هەر وه ک خوی گەرە پێی فەرموو فەرمانیشی پیکرد که بلی: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَحْمَةُ رَبِّكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ آبَائِهِمْ

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ [الانعام: ١٦١]

(۱) في التفسير (جامع البيان ٨ / ١٠٥ - ١٠٦).

واته: (بلی: پهروهرد گارم منی رینمونی کردووه بو ریځگای راست، به دینیکی پایه دار، به دینی پاکی ئیپراهیم که لادهر بوو له هاوتادانانوهو بو یه کخوایه رستی وه نهو له موشریکین نه بو).

جا ئیتر هر که سیک له دینه که ی جیا بیته وه که خودا بو پیغه مبه ره که ی هیناوه له (مشرك) یك و بت په رستیك و جووله که یه ک و گاوریك و بیدعه چیه ک که بیدعه ی کردووه له دیندا که لایداوه له ریځگی راست و گومرا بووه و لای داوه له ریځگی راستی ئیپراهیمی موسلمان نهو به ریه له محمد ﷺ وه محمد ﷺ یش له و به ریه، وه نهو ده چیته ژیر گشتی ووتی خوی گه وره: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ [الانعام: ۱۰۹].

وه هر یه که له البغوي^(۱) و ابن الجوزي^(۲) و ابن کثیر^(۳) و القرطبي^(۴) هاوړان له گه ل ابن جریر له گپړانه وه ی نه م دوو ووتیه.

وه به غه وی چه نده ها چه دیسی هیناوه بو روون کردنه وه ی نایه ته که که باس له نه هلی بیده ع ده کات، له وانه چه دیسی (العرباض) ی کوری (ساریه) خوی لی پازی بیت که نه مه ی تیدایه: ((فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ

(۱) فی تفسیره (معالم التنزیل ۲ / ۱۴۵).

(۲) فی تفسیره (زاد المسیر ۳ / ۱۵۸).

(۳) فی تفسیره (القرآن العظیم ۲ / ۱۹۶).

(۴) فی تفسیره (الجامع لأحكام القرآن ۷ / ۱۰۴ - ۱۰۷) وه چه نده ها (آثار) ی گپړاوه ته وه روونی ده کاته وه که نه هلی بیده ع ده چه ناو واتای نایه ته که.

الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّينَ الرَّاشِدِينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)) (٥) .

واتە: ((جا هەر کەسێک لە نێو ئە پاش من خوا تەمەنی پێداو ژیا، ئەو خیاڵو جیاوازیەکی زۆر دەبینیت، جادەس بگرن بە سوننەتی منەو وە سوننەتی خولەفای راشیدیە هیدایەت دراوان، قەپی پیا بکەن بە چوار ددانی ژیر و عاقلی، وە ووریا بن لە کارە داهینراوەکان، چونکە هەموو داهینراویک بیدعەتە، وە هەموو بیدعەیه کیش (لە نایین دا) گومراییە)).

وە هەدیسی جیابوونەو و لەت لەت بوونی ئەم ئوممەتە بۆ حەفتاوی سێ فیرقە ی هینایەو، وە هەدیسیکی هیناوەتەو کە جێی سەرئەجە بۆ (صح) هتی سەنەدەکی لە عومەرەو خاوی لێ پازی بێت پێغەمبەری خوا ﷺ دەفرموویت: ((یاعائشە، إِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَاعاً هُمْ أَهْلُ الْبِدْعِ وَالشُّبُهَاتِ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ)).

واتە: ((ئەو عایشە: ئەوانە ی کە لە دینە کەیان جیا بوونەتەو کردویانە بە پارچە پارچە ئەوانە ئەهلی بیدعە و شوبوھاتن لەم ئوممەتە)).

هەر وەھا (ابن کثیر) یش چەندەھا (آثار) ی هیناوە کە ئەهلی بیدعە و گومراو سەر لێ شێواوەکان دەچنە ناو گشتی (عموم) ی ئەم نایەتە پیرۆزە، پاشان فرمووی: ((ئەو ی ئاشکرایە ئەم نایەتە گشتییە بۆ هەموو ئەو کەسانە ی کە لە دینی خوا جیا بوونەتەو و پێچەوانەین، بەراستی خاوی گەورە

(٥) أبو داود في السنة حديث (٤٦٠٩)، وأحمد حديث (١٢٦/٤) .

پیغه مبه ره که ی به هیدایهت و دینی حهق ناردوو ه تاوه کو به سه ره ه موو
دینه کان ئاشکرای بکا، وه شه ره که ی یه که وه هیچ ئیختیلاف و جیایی و
پارچه پارچه کردنی تییدا نییه، جا هه رکهس خیلاف و جیایی تییدا بکات، وهک
ئه هلی بیدهع و ههوا و ئاره زوو گو مپراکانه، ئه وه به راستی خودای گه وره یه
پیغه مبه ری خوای ﷺ به ری کردوه له وه ی که ئه وان له سه رین، وه ئه م ئایه ته
وهک و وته ی خوای گه وره یه که ده فه رموویت: ﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ ﴾ [الشوری:
۱۳].

بانگەوازي پيشەواياني ناوداري سوننه بۇ يەك ريزي

موسلمانان و كۆ كوردنەويان لەسەر حەق و بۇ توردان و ازەھيان لە تەفرەقە

نانەوہو حيزبايەتي و جياوازي و ناکۆكي

پيشەواياني پيشين (أئمة السلف) نووسراويكي زۆريان ھەيە كە نازميردريت سەبارەت بە بانگەوازکردن بۇ كۆكردنەوہي ئوممەت و دەست گرتنيان بە كيتابي پەرەردگاريان و سوننەتي پيغەمبەرەكەيان، وە پويشتن لەسەر پيئيموني پيشيني چاك (السلف الصالح) لە ھاوہلانی بەرپرز و شوپنكەوتوانيان بە چاكە – خواي گەورە لي يان پازي بيت بە گشتي – وە بۇ ازەھيان و تورداني بيدعە و تەفرەقە و ناکۆكي.

وہ ھەولم داوہ تەنھا ھەنديك لە پيشەواياني ئيعتبار پيكرائەوانەي كە بە كتيبەكانيان بە چەشنی پويشتني تيشكي خۆر پرشو بلاوبونەوہ لە نيوان چاكتريني ئەم ئوممەتە، جا بەشت تەنھا لييان ھەر وەرگرتن و تەسليم بوونە، وە ئەوانيش سەرچاوہي بنەرەتتين بۇ ئەوانەي لە پاش ئەوان ھاتوون لە بانگەواز خوازاني حەق و پيشەواياني ھيدايتە، لە وانە:

۱- پیشەوا أبو عبدالله (عبداللہ) ی کورپی (محمد) ی کورپی (بطة العُکبَری) له سالی (۳۸۷) کۆچی وهفاتی کردوه، له کیتابی ناوداری به (الإبانة عن شریعة الفرقة الناجية ومجانبة الفرق المذمومة)) دا دهفه رموویت:

بابی باسکردنی ئەوهی قورئان به دهق باسی کردوو (محکمی) دابه زیندراو و به دهستگرتن به کۆمەلی موسلمانەوه و نههی کردن له ناکوکی و تەفرهقه

له پاشاندا: براکانم بزائن - خوای گهوره ته و فیقی ئیمه و ئیوه بدات بۆ پیکانی حق و یه کپیزی، وه بمانپاریزیت له لهت لهتی و دووبه رهکی - به پاستی خوای گهوره ناکوکی ئوممه تانی پیش ئیمه ی بۆ باسکردووین، که ئەوان تەفرهقه و دووبه رهکی و ناکۆک بوون، ئەوان پێگه کان تەفرهقه ی پیکردن تاوه کو ئەو تەفرهقه و ناکوکیه وای لیکردن درۆ بۆ خوا ههلبهستن، وه درۆ بدهنه پالّ خوا، وه تەحریفی کیتابه که ی بکه ن و بيشیۆینن، وه حوکمه کانی په ک بخه ن، وه سنووره که ی ببه زینن.

وه خوای گهوره شاره زای کردووین له وهۆیه ی که ده ریانی کرد له یه ک پیزیه وه بۆ تەفرهقه و ناکوکی، وه له یه ک دهنگیه وه بۆ ئیختیلاف، توندی حه ساده تیان به یه کتری، وه سته میان له یه کتری، جائه مه ئەوانی به ره و نکۆلی و ئینکاری کردنی حه ق وه درنا له پاش زانییان، وه په تکردنه وه ی پوونکراوه ئاشکراکه (البیان الواضح) له پاش دروستیتی.

وه هه موو ئەمانه و سه رجه میان خوای گهوره بۆمانی گێپراوه ته وه، وه ئاماژه ی بۆ ئیمه کردوو ته تیا به، وه ئاگاداری کردوینه ته وه له که وتنه ناو دوو به ره کییه وه، وه ترساندومانیتی له ئەجامدانی، وه به پاستی ئیمه له زۆریک له کهسانی سه رده می

خۆمان ئەمه مان بینی، وه کۆمه لانیك كه ئیدیعی ئه وه ده کهن ئه وان له میلیله تو پێگاو مهنهجه که ی ئیمه ن، وه من چه ند هه والیکتاکن بۆ ده خوینمه وه که خوی پشتیوانمان بۆی باس کردووین و شاره زای کردووین، وه ئه وه ی که برایانمان زانیوانه له ئه هلی قورئان، وه ئه هلی عیلم، وه نووسه رانی فه رموده و سوننه ته کان، که ده بیته بهرچاو پوونی - إن شاء الله - بۆ ئه و که سانه ی که زانیوانه و له بیریان کردوه، وه بۆ ئه وانه ی لی غافل بوونه یان نه یان زانیوه، وه خودای گه وره ئه وانه ی پیچه وانه ی و نکۆلی ده کهن تا قییان ده کاته وه، به وه ی نکۆلی لی ناکات مه گه ر مولحیدو بی باوه ره کان نه بی، وه ئینکاری لی ناکات مه گه ر لاده ران له پێگه ی حه ق بۆ پێگه ی گۆمراپی.

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ نَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣٣﴾ [البقرة: ٢١٣]

واته: (خه لکی له سه ره تا وه ئۆمه تیك بوون (واته پێش ئه وه ی بت بپه رستن له سه ر دینی ئاده م بوون تا وه کو بتیان په رست) جا خوا پیغه مبه رانی به مزگینه ده ران و ترسینه رانی بۆ ناردن وه له گه ل ئه وانیشدا کتیبی به حه ق نارد تا له نیو خه لکدا له وه ی وا ئیختیلافیان تیدا هه یه دادوه ری بکات، وه ئه وان له به ره ی کتیبه وه جیاوازیان نه کرد مه گه ر ئه وانه ی وا کتیبیان پێ درابوو ئه ویش دووای ئه وه ی به لگه ی روونیان پێ گه یشت (ئهم دژایه تیه ش) له

رووی جهور و ستممیک بوو که له نیوان نهواندا هه بوو، جا خوا نهوانه ی وا بروایان هیئابوو به فرمان و ئیزنی خوئی به ههقیقهتی نهوی وا جیوازیان تییدا هه بوو ریئمنونی کردن، دیاره هه رکهس که خوا بیهوی، نهی خاته سهه ریئگی راست و هیدایهتی نه داو تاقی یان نه کاته وه).

وه دهفه رموویت: ﴿ تَلَكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ
 دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا
 الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَحَنَمْنَا مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾ [البقرة: ۲۵۳].

واته: (به هه موو نهو پیغه مبهه رانه فه زلی هه ندیکیانماندا به سهه هه ندیکی تریاندا، خوا له گه ل هه ندی له وانه (وهك موسا) قسه ی کردو پلهو پایه ی هه ندیکی برده سه ری و بهرز کرده وه، وه به عیسه ی کوری مه ریبه نیشه نه ی روومان داو به روحو لقه ودوس (جهریل) پشتیوانیمان لی کرد (به لام پیغه مبهه ران نه بوونه هوی له ناو بردنی دژایه تی خه لك) وه نه گه ر خوا بی ویستایه که سانی که له دووای نه م پیغه مبهه رانه بوون، دووای نه وه ی که نهو هه موو نیشه نه روونانه به وان گه بی، پیکه وه کوشتاری یه کیان نه ده کرد، به لام نه م ئومه تانه پیکه وه دژایه تیان کرد، هه ندی له وانه بروایان هیئاو هه ندی کافر بوون (وه هه روه ها) نه گه ر خوا بیویستایه پیکه وه جهنگ و کوشتاریان نه ده کرد، به لام خوا نه وه ی بیهوی نه نه جامی نه دا).

وه دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأَسْلَمُوا وَمَا اٰخْتَلَفَ الَّذِينَ اٰتَوْا اَلْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾﴾ [آل عمران: ١٩]

واته: (تهنهما دینی که لای خوا قهبوله ئیسلامه، وه نهوانهی که کتیبیان پی درابوو جیاوازیان نه کرد، مه گهر دووای نهوی که ئاگادار بوون، له بهر عینادو ستهم کردن و حهسودی بردن، دهسیان کرده دژایهتی له گهل ئیسلام، وه ههر که سهی که تابهتی خوا ئینکار بکا نه بی بزانی که بهراستی خوی گهوره حیسابی په له یه).

وه دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ اِنَّمَا اٰمُرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٥٩﴾﴾ [الانعام: ١٥٩]

وه دهفه رموویت: ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ مَبْوَاً صٰدِقٍ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ فَمَا اٰخْتَلَفُوْا حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِیْمَا كَانُوْا فِیْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٣﴾﴾ [یونس: ٩٣]

واته: (وه ئیمه بهنی ئیسرائیلیمان له جیگای چاک و شایسته دانا و رزق و رۆزی پاکمان پی دان، و دووای نهوی عیلم و زانیاریان دهستکهوت له ناو یه کدا دهستیان به جیاوازی کرد، بهراستی پهروهردگاری تو له رۆژی قیامهتدا له سهر نهوی جیاوازیان تیدا کرد، دادوهری دهکا).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا نَفَرَقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفَقَضْنَا بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾﴾ [الشوری: ١٤]

واته: (وه ئەوانه ئە یه‌کتر جیا نه‌بوونه‌وه مه‌گهر دو‌وای ئە‌وه‌ی که زانست و زانیاریان بو‌ هات، ئەم ئە یه‌ک ترازانەش لەبەر سته‌م و لادان ئە راسته‌پریگا بو‌، وه ئە‌گهر لەپێش‌اندا ئە په‌روه‌ردگار ته‌وه فه‌رمان نه‌درایه که ئەوانه تا ده‌می دیاری کراو زیندوو و ئازاد بن، (به‌ه‌زابدان) داد وه‌ریان ئە نی‌ودا ده‌کرا، وه به‌راستی که‌سانێ که دو‌وای ئەوان بو‌ونه میراتگری کتیب، له‌باره‌ی ئە‌ودا سه‌خت له‌ دو‌ود‌لێدان (چونکه به‌راستی ئە‌گهر با‌وه‌ریان به‌ کتیبه‌کانیان بو‌وايه ده‌یان زانی که تو‌ نی‌ردراوی خ‌وای)).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾﴾ [البينة: ٤ - ٥]

واته: (وه ئەه‌لی کتیب (له‌ دینی خوا) لێک جیا نه‌بوونه‌وه، ئیلا له‌پاش ئە‌وه‌ی که به‌لگه‌ی روونیان بو‌ هات، وه به‌وان جگه‌ له‌وه فه‌رمان نه‌درابوو که خوا بپه‌رستن، له‌حالی‌که‌دا که دینی خالیس بو‌ ئەو دابنێن (و) پاک بن و نو‌یژ بکه‌ن و زه‌کات به‌دن، و ئەمه‌یه دینی راست و پایه‌دار و دروست).

شیخ (ابن بطّة) دەفەر موویت: براکانم، ئەمە ھەوایی قەومیکیە کە خوای گەورە فەزلی داونەتی، وە فیڕیانی کرد، وە بەرچاوی پۆشنی کردن، وە پلە یانی بەرز کردەو وە کە سانیکێ تر مەنعی ئەو ھیان کرد بە سوور بوونیان لەسەر ستم کردن لییان وە ھەسادەت بردن پییان بۆ پیچەوانیتی کردنیان و دژایەتی کردنیان و موحارەبە کردنیان، جا ئەوان ملیان بادا و شەرمیان کرد لەو ھی بۆ ئەھلی ھەق بێن بە شوین کەوتوو، وە بۆ ئەھلی عیلم بێن بە پەیرەویکردوو، جا بوون بە پیشەوایەکی گومراکەرو سەرکردە لە بۆ باوھەری بۆ شوینکەوتوان، بە گەرانەو ھیان لە ھەقەو وە خواستی پلە و پایە و خۆشەویستی بۆ بە شوین کەوتوانیان و بیر و باوھەریان.

وہ خەلکی لەم زەمانەیی ئیمە پۆل پۆلن وە ک بەلئندە ھەندیکیان شوین ھەندەکە ی تر دەکەون، گەر کە سیکیان بۆ دەرکەویت وە ئیدیعیای پیغەمبەرایەتی بکات لە گەل زانیان بەو ھی کە پیغەمبەری خوا ﷺ سەر خەتمەیی پیغەمبەرانە، یان کە سیک کە ئیدیعیای (رەبویە) ت بکات دەبینیت بۆ ئەو شوین کەوتوان و لایەن گر ھەییە، جا من ئەو ئایەتانەم باسکرد کە خوای گەورە پەرخنە دەگریت تیدا لە ناکۆکان و زەمی ستمکاران دەکات، وە من ئیستا ئەو ئایەتانەت بۆ باس دەکەم لە قورئان کە خوای پەروەردگارمان ئاگاداریمان دەدات ئیایە لە تەفرەقەو دووبەرەکی و جیا جیایی و ناکۆکی، وە فەرمانی پیکردووین بە دەستگرتن بە جەماعەت و یە ک پیزییەو، وە ک نامۆزگارییە ک بۆ براکانمان و بەزەییە ک بۆ ئەھلی مەزھەب و بۆ چوونە کەمان.

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۳]

پاشان ئاگاداری کردوینه ته وه له وهی بکه وینه ناو ئه وهی که له پیش ئیمه که وتنه زاوی له ئه هلی کیتاب، جا ئه و به لایه ی که تووشی ئه وان بوو تووشی ئیمه ش بیته، خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [آل عمران: ۱۰۵].

جا خوای گه وره خه بهری ئه وهی داونه تی ئه وان له حه ق پاشگه ز بوونه ته وه، وه له پاش پوونکردنه وه بۆیان ناکوکی که وته نیوانیان.

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَنفَرَكُمْ بَعْدَ سَبِيلِهِ﴾ [الانعام: ۱۵۳]

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَهُ اللَّهِ يُجْتَنَىٰ إِلَيْهِ مِنَ يَسَاءٍ وَيَهْدَىٰ إِلَيْهِ مِنَ يَنْبَغٍ﴾ [الشورى: ۱۳]

ههروهها دهفهرموویت: ﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

﴿٣٢﴾ [الروم: ٣١ - ٣٢]

جا ئایا - پهحمهتی خواتان لى بیټ - لهه بهلگانه پوونتر شتیکی ترماده، یان لهه پوونکردنه وهیه باشترو ساپژتر، وه خوی گهوره شارهزای کردوین بهوهی نهو به تهئکید دروستکراوی دروستکردوه بو دووبه رهکی و ناکوکی، وه ناگاداری کردووینه ته وه له وهی له ئایینمان وهك نهوان نه بین، وه نه هلی پهحمهتی خوی جیاکردوته وه با بهردهوام بین له سهرداواکردن و پارانه وه تاوهکو خودا بمانگپیت لهوان، خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ

مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ [هود: ١١٨ - ١١٩].

واته: (وه نه گهر پهروردگارت بیویستایه (بی جیاوازی) ههموو خهئکی ده کرده یهک ئوممت، بهلام نهوانه هه میشه لیک جیاوازن، مه گهر نهو کهسهی که پهروردگارت رهحمی پی بکا و له بهر نه مهش (وهرگرتنی پهحمهت و له بن سیبهری نهوا پیگه یشتن) نهوانی بهدی هیناو فهرمانی پهروردگارت تهواو بووه، وه پراوهیه که بههقیقت جههننهم له (ملبادهرانی) ئینس و جن پر و تهژی دهکهم).

پاشان ناگاداری پیغه مبه ره کهی ﷺ کرد له وهی که شوین نه هلی ههواو ئاره زوات نه که ویت نهوانه ی ناکوکن وه نهوانه ی پراو بوچوون پیش دهقی دهخن خوی گهوره

ده فەرموویت: ﴿وَأَن أٰحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْتُمْ أَنبَآءُ يَدُ اللَّهِ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَنَسِفُونَ ﴿٤٩﴾﴾ [المائدة: ٤٩]

واته: (وه تهبى له نيوان تهوان (تههلى كتيب) دا بهوى وا خوا ناردويهتى دادوهرى بكهى، وه پهيرهوى له ههواو ههوهسى تهوان مهكه، ووريا به وه كو له ههندي لهوى وا خوا بوى ناردوى فريووت بدن و لاپيت بكن، جا ته گهر تهوانه (له دادوهرى تو) رپويان وهرگيراو به گويان نه كرد، تهوه بزانه كه بهههقيقت خوا تهيهوى تهوانه به سزاي ههندي له گوناهه كانيان بگهيهنى، وه دياره ززرى له خه لك كرده وهيان ناحهزه (و بى فهرمانى ته كه ن)).

وه ده فەرموویت: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَآحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَيْنَاكُمْ فَأَسْتَقِيمُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنزِلُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾﴾ [المائدة: ٤٨]

وه ده فەرموویت: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾﴾ وَعَايَنَاهُمْ بِبَنَاتٍ مِنَ الْأُمَمِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَفُوْنَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى
 شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاَتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ
 شَيْئًا وَّاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَاكِلُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩﴾ [الجاثية ١٥ - ١٩]

واته: (ههركه سيك چاكه بكا بو خويه تي وه ههركه سيك خراپه بكا زياني بو خويه تي، له پاشان هه مووتان بولای پهروهردگارتان دهگه پيئندرينه وه، وه بهه قيقهت كتيب و دادوهري كردن و پيغه مبهرايه تيمان به بهني ئيسراييل داو له شتي پاك پزقو پوزيمان پي دان وه فه زليانماندا به سهر جيهانياندا (پيش هاتني ئيسلام)، وه بهلگه روونه كانمان سه بارهت به پيغه مبهرايه تي و شهريعه ته وه پي دان، جا ئه وان جياوازيان نه كرد مه گهر دواي نه وه ي كه ئاگاداري و زانستيان پي درا، وه ئه و جياوازيه له هه سوودي نيوان خوياندا بوو، به ته ئكيد له روي دواييدا پهروهردگارت دادوهري ده كا له وه ي كه جياوازيان تييدا هه بوو، له پاشان تومان خسته سهر پي دين جا به و پي يه دا برؤ، وه په يره وي مه كه له هه وا و هه وه سي كه ساني كه نازانن، به راستي ئه وان هه رگيز تو له عه زابي خوا بي نياز ناكن، وه به راستي سته مكاران دوست و پشتيواني يه كترن، وه خوا پشتيوان دوستي خو پاريزانه).

وه خواي گه وره له سه رزه نشت كردن و زه مكردي ئه وان هه موخالفه ي حه ق ده كه ن ده فه رموويت: ﴿ فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ [المؤمنون: ٥٣]

(ابن بطه) وه ده فه رموويت: حدثنا أبو القاسم حوض بن عمر قال: حدثنا أبو حاتم الرازي قال: حدثنا صالح كاتب الليث قال: حدثني معاوية بن صالح، عن علي بن أبي طلحة، عن ابن عباس سه بارهت به ووته ي خواي گه وره: ﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيْهِ

ءَايُنَا فَاَعْرَضَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ [الانعام: ٦٨]

وه ووتهى: ﴿هُوَ الَّذِى أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ ءَايَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ
فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا
اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ [آل
عمران: ٧]

وه ووتهى: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِى مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن
سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ [الانعام: ١٥٣]

وه ووتهى: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِى أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۗ اللَّهُ
يَجْتَبِىٰ إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِىٰ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١١٣﴾ [الشورى: ١١٣] .

وه ووتهى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۗ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ [الانعام: ١٥٩]

وه ووتهى: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَفَرُوا وَآخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ [آل عمران: ١٠٥]

وه ووتهى: ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۗ كُلُّ إِلْتِنَاٍ رَاجِعُونَ ﴿١١٦﴾ [الأنبياء: ٩٣]

وه وینهی ئه مه له قورئان زوره .

ئین عه باس (ﷺ) فهرمووی: ((خوی بهرز و بالا فهرمانی به باوه پداران کردوه به دهستگرتن به کومه لی موسلمانانه وه، وه نه هی لی کردوون له جیا جیایی و ناکۆکی و دوو به ره کی، وه خه بهری پیداون به وهی نهو ئه وانی بهر له ئه وانی له ناو بردووه به هوی جیدال و ناکۆکی له دینی خودا)).

و (ابن بطه) ده فهرموویت: حدثنا أبو القاسم بن عمر قال: حدثنا أبو حاتم قال: حدثنا الربیع ابن نافع قال: حدثنا محمد بن المهاجر الانصاري ده فهرموویت: پرسیار کرا له (عیسی) ی کوری (مریم) سه بارهت به ته فره قه و خیلاف و ناکۆکی چی ده یخاته ناو خه لگی؟ (واته: چ شتیکی ده بیته هوی ناکۆکی و جیا جیایی)؟ فهرمووی: جه ورو سته م وحه سادهت و نه وهی له هاوشیوه یانه له تاوان، وه خوی گه وره نایه ویت بییت به به لا بۆ عاممه ی خه لك.

۲- وه له وان: پیشه و (أبو القاسم هبة الله بن حسن الطبري اللالكائي) له سالی (۱۸ ۴ کۆچی) وه فاتای کردوه - په حمه تی خوی لی بییت - له کیتابه که ی خوی (شرح اصول اعتقاد أهل السنة والجماعة من الكتاب والسنة وإجماع الصحابة والتابعين من بعدهم))^(۱) ده فهرموویت:

((له پاشاندا: به راستی پیوستترین شت که واجبه له سه ره مردووم فی ربوون و زانینی بیرو باوه پری دینه، وه نه وهی خوی گه وره سپاردویتی و داوای کردوه له بهنده کانی له تیگه یشتنی یه کخوایه رستی و صیفاته کانی، وه پشت راست کردن و ته صدیق کردنی

(۱) (۱ / ۹ - ۲۰)

پێغەمبەرانى بە بەلگە و یەقین، وە گەیشتن بە ڕێگەکانى، وە ئیستیدلال پیکردنى بە بەلگە و سەلماندن، وە مەزنتەین ووتە و پوونتەین بەلگە کیتابى خۆى حەق و پوونە، پاشان ووتەى پێغەمبەرى خۆیە ﷺ وە ھاو لەنى چاکى لە خواترسان، پاشان ئەوەى کە پێشینی چاک لە سەرى پیکهاتوون، پاشان دەستگرتن بە گشتیان و هەستان پێى تا پۆژى دواى، پاشان دوورکەوتنەو لە بیدعە و گوێ گرتن لەو بیدعەنەى کە گومرپیان دایان هیناوه.

جا ئەم وەسیتانە بە میرات گیراوه شوین کە وینراوه، وە ئەو شوینەوارە (الأثار) پارێزراوانەى کە نەقل کراوه، وە ئەو ڕێگە حەقەنەى کە گیراوه تە بەر، وە ئەو بەلگە دیارە ئاماژە بۆ کراوانە، وە ئەو بەلگە سەلمینەرە درەخشاوه سەرخیندراوانەى کە ھاو لەن و شوین کە وتوان و ئەوانەى پاش ئەوان لە تاییەت و گشتى خەلک لە موسلمانان کاریان پیکردووه، وە کردووینە بە بەلگە لە نیوان خۆیان و نیوان خۆى پەرەردگار، پاشان لەوانەى کە پەرەویان لیکرد لە پیشە و ایانى رینمونی کراو، وە شوین کە وتوان جى پێى ئەوانیان هەلگرت و دوویان کەوتن، وە کۆششى کرد بۆ گرتنە بەرى ڕێگەى لە خوا ترسان، وە ئەو لەو کەسانە بوو کە تەقواى خۆى دەکرد وە ئەوان لە پیاو چاکانن.

جا هەر کەسێک وینەى ئەم ڕێگە راستە بگریتە بەر، وە بەردەوام بێت بەم بەلگانە لە سەر مەنەجى شەریعە ئەو ئەمەین دەبێت لە دینی لە ئیستاو داهاوتوو، وە دەستی گرتووه بە پشت و پال پشتیک کە جیا بوونەو هەى نییە، وە خۆى بەو قەلغانە پاراست کە بە ھاوشیو هەى ئەو قەلغانە خۆ پاراستن دەکا تاكو خۆى پێى بباریزیت، وە پە لە لە

بەرەكەتەكەى بكرى، وه سوپاسى عاقىبەتەكەى بكرىت لەئىستاو داھاتوا – إن شاء الله

– .
وه ھەركەسىك پىشتى تىكا، وه ھەولیدا له غەیری ئەوه له ئارەزوى خۆى دەسته بەرى كات، یان لايدا بۆ غەیری ئەو، ئەوه به ھەلەدا چووھ له ھەلبژاردنى ویستەكەى، وه ھەلى خەلەتان و پىگەى گومپایی گرتۆتە بەر، وه ھاویشتوویتى ناوشیوی له ناوچوون بەوهى پەخنە دەگرىت له كىتابى خواو سوننەتى پیغەمبەرەكەى به لیدانى نمونەو پەتكدنەوهى به جۆرەھا ھەول، وه لادان لىى به (قیل) و (قال) لهوهى به ھیچ شیوهیهك خودای گەورە داینەبەزاندووھو ئەھلى تەفسیرو زوبان نەیانزانىوه، وه به ختووړهى دللى عاقلیك نەھاتووھ بهوهى كه بەلگەى له سەرە، وه سنگى ھیچ كه سیكى یەكخوایپرست بۆ نەكراوهتەوهو به فیکر یان به چا، ئەوه به راستى شەیتان به سەرى زال بووه، وه دەستی به سەردا گرتووھ، وه سەرشۆپى دەورەى داوه، وه ھەلى خەلەتان به یاخى بوونى خوای پەروەردگار تاوهكو نەفسى خۆى گەورە كرد به درۆو به بوھتان.

پاشان قسەى كرد سەبارەت به ئەھلى بیدەع وەك موعتەزىلەو جگە لەمیش، وه خراپى و فەسادى مەنھەجەكانیانى پوون كردهوه لهو گومپاییو لادانە له پىى حەق كه تىى كەوتوون، وه درۆ ھەلبەستنیان بۆ ئەھلى سوننە، وه ھەلوئیستیان لەبەرەمبەر ئەھلى سوننە چۆنە؟ وه ھەلوئیستی ئەھلى سوننە سەبارەت بەوان؟.

پاشان ده لایت: جا وهره ئیستا بۆ لای دینداریی شوین که وتوان، وه ژیانی دهست پیوه گران، وه ریگه ی پیشینان به کیتابی خواو سونه ته که ی، وه ئه وانه ی بانگه واز ده که ن به شه ریهت و دانا به که ی ئه وانه ی که ووتیان: ﴿رَبَّنَا اَمْكَا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبِعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُفِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۵۳]

واته: (باوه رمان هیتا بهوی که بۆمانت دابه زاند وه شوین پیغه مبه ر ﷺ که وتین جا تو ش ئه ی پهروه ردگار له گه ل شایه تی ده ران بمان نووسه)، وه لایاندا له ریگه ی به دروخه رانی صیفاتی خواو یه کخواپه رستی پهروه ردگاری جیهانیان، ئه وان کیتابی خویان کرد به پیشه وا، وه ئایه ته کانیا ن کرد به جیا که ره وه ی حه ق و به تال، وه به پروونی حه قیا ن له پیش چاو خویان دانا، وه سوننه تی پیغه مبه ری خویان کرد به قه لغان و چه ک، وه ریگه کانیا ن کرد به پرباز، وه گپرایان به به لگه، جا حکمهت و دانا بیا ن به دهسته ئینا، وه پاریزراو بوون له شه پی بیدعه و هه واو ئاره زوو، له بهر جیبه جی کردنیا ن بۆ فه رمانی خوی گه وره به شوینکه وتنی پیغه مبه ر ﷺ، وه به وازه ئینان له جیدالی به تال که حه قی پی دور ده خریتته وه .

خوی گه وره له میانه ی هه لئانی بۆ شوینکه وتنی دینه که ی، وه ده سترگرتن به حه بله که ی و په یره وی کردن له بۆ پیغه مبه ره که ی ده فه رموویت: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً قَالَتْ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبِرْ حَتْمًا بِنِعْمَةِ اللَّهِ

إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

﴿١٠٣﴾ [آل عمران: ١٠٣]

پاشان چه ند ئایه تیکی پیروزی گپرایه وه سه بارهت به ده سنگرتن به کیتاب و سوننهت، وه پیویستی گوپرایه لی بو پیغه مبه ر ﷺ، وه چه ند فه رموده یه ک بو ئه م واتایه له وانه: حه دیسی (عرباض) ی کوری (ساریه):

((وَعظنا رسول ﷺ موعظة وجلت منها القلوب ..)) فه رموده که.

وه حه دیسی ابن مسعود ((حَطَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَنَا حَطًّا ..)) فه رموده که.

وه چه ند بابیکی هینا که ده خوولایه وه له که شتی بانگه وازکردن بو سوننهت و دهس پیوه گرتنی.

پاشان فه رموی: ((بابی ئه وه ی که ریوایه تکراره له پیغه مبه ره وه ﷺ سه بارهت به هه لنان بو ده سنگرتن به کیتاب و سوننه ته وه، وه له هاوه لان و شوینکه وتوانی و ئه وانی پاشیان وه جیگرانی ئه وان له زانایانی ئوممهت خوا لییان رازی بیته.

وه چه ند فه رموده یه کی له پیشه وه گپرایه وه که ئه و ئایه تانه راقه ده کات له کیتابی خوا که هه لنانی تیدایه بو شوینکه وتن (الإتباع)، وه پیگه ی حه ق سوننهت و جه ماعه یه .

پاشان فه رموی: ئه وه ی گپردراوه ته وه له پیغه مبه ر ﷺ له باره ی هه لنان بو شوین که وتنی جه ماعه ی موسلمانان و تارمایی مه زن (السواد الأعظم)، وه زه می زور له

خۆکردنی رهئی وه ره غبەت پیدان بۆ دهسگرتن به سووننه ته وه وه هه ره شه له جیا بونه وه له کۆمه لی موسلمانان.

پاشان فهرموی: ئە وهی له پیغه مبه ره وه ﷺ گێردرا وه ته وه سه بارهت به نه هی کردن له پوو به پوو بونه وهی ئە هلی بیده ع و جیدال و مونا قه شه کردن له گه لیان، وه قسه کردن له گه لیان، وه گوئی گراتن بۆ ووته داهینرا وه کانیا ن وه بۆ را و بۆ چوونه بۆ گه نه کانیا ن.

وه (اللالکائی) له ژیر ئەم (أبواب) انه چه نده ها ئایهت و حه دیس وه ئاساریکی نۆری گێرا وه ته وه چه نده ها په ره ی نۆری گرتۆ ته وه له لاپه ره ی (٦٩) بۆ لاپه ره ی (١٥٠) له بهرگی یه که م، وه جینگه که ریگه نادات بۆ هینانه وهی ئە وهی ئەم پیشه وایه گێرا ویتییبه وه، له وهی که گرتویتی خوی له وه دهق و ئاسارانهی ها وه لان و شوین که وتوانیا ن وه ئە وهی شوینیا ن که وتوه له م ریگه فراوانو روونا کو راسته.

٣- ئیمامی الحافظ زیندوو که ره وهی سووننه (ابو محمد بن مسعود البغوی) له سالی (١٥١٦) کۆچی وه فاتی کردوه له کیتابی ناوداری (شرح السنه) ده فهرموویت:

بابی دهسنگرتن به سووننه ته وه: وه له م بابه دا چه نده ها ئایه تی هینا وه له وانه: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ

قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ [آل عمران: ١٠٣] .

وه فهرمودهیه کی زوری گپراوه ته وه له وانه: چه دیسی (عبدالله) ی کوری (مسعود) ﷺ:
 ((حَطَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَطًّا ثُمَّ قَالَ « هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ، ثُمَّ حَطَّ خُطُوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ - ثُمَّ قَالَ - هَذِهِ سُبُلٌ عَلَىٰ كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ)) فهرموده که (١) .

پاشان بابیکی داناوه تیایدا ده لیت: بابی ره تکرده وهی بیدعه و ههوا و ئاره زووه کان
 دهستی پیکردوه به ووتهی خوی گه وره: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ [القصص: ٥٠]

واته: (وه کی لهو کهسه گومراتره که بی ئه وهی رینمونی یه کی له خواوه بو کرابی به دوای
 ههوا و ئاره زوی خوی بکهوی، به راستی خوی گه وره سته مکاران رینمونی ناکا).

وه ووتهی: ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ [ص: ٢٦]

واته: (وه شوینی ههوا و ئاره زو مه که وه چونکه له ریگهی خودا لات ده ده ن، به راستی
 تهوانهی که له ریگهی خودا لاده ده ن عهزاییکی سهختیان بو هیه به وهی که رژی حسابیان
 له بیر کرد).

وه چه ند ئایه تیکی هیناوه .

(١) أخرجه أحمد في المسند حديث (٤١٤٢)، والحاكم في المستدرک (٢/ ٣١٨) .

پاشان فرموده له م بابه دا، له و فرمودانه: ((إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقْتُ إِلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَتَفَرَّقَ أُمَّتِي إِلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً)).

واته: ((به پاستی نه وه کانی ئیسرائیل پارچه پارچه بوون بوونه هه فتاو دوو پارچه، وه ئوممه ته که ی من ده بن به هه فتاو سی پارچه و تاقم هه موویان له بو دۆزه خه ئیلا یه ک تاقم نه بیئت)) .

وه چه ند (آثار) یکی هیئاوه .

له پاشان ده لیت: بابی پوو به پوو بوونه وه ی ئه هلی هه واو ئاره زوو ه کان^(۱)، وه چه نده ها ئایه تی له سه ر هیئاویه وه، له وانه ووتی خوی گه وره: ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ

زُبْرًا ۞ [المؤمنون: ۵۳]

واته: (جا ئه وانه دینی خویان له ت له ت کرد، بوونه ده سته ده سته و هه رده سته ی به شوینی کدا پژیی).

وه ووتی: ﴿ وَعَايَنْتَهُمْ يَبْدَتِي مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا يَنْهَمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ [الجاثية: ۱۷]

وه تییدا باسی چه ند هه دیسیکی کرد، له وانه: هه دیسی خاتوو عایشه - ->

ده فرموویت: (پیغه مبهری خوا ﷺ ته م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

(۱) (۲۱۹/۱) .

مِنْهُ آيَاتٌ تُحَكِّمَتُ هُنَّ أُمَّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٍ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ
 ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمْتًا بِهِ كُلٌّ مِنْ
 عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ [آل عمران: ٧]

واتە: (هەر ئەویشە ئەم کتیبەیی بۆ تۆ ناردوو ئەوی موحمەد ﷺ، هەندیک ئە
 ئایەتەکانی موحمەن، ئەم جۆرە ئایەتانە بنەرەتی ئایەتەکانی ترن، وە هەندیک ئایەتیش
 موشابیهن داگری واتای قولن و لەبەر بەرز بوونی و اتاکانی، واتای جیا جیا ئەدەن و بە
 سەرئێج دان بەتایاتی موحمەم، و اتاکانی ئەم جۆرە ئایەتانەش روون ئەبنەو، بەلام ئەوانەیی و
 لە دڵ و دەروونیاندا خوارو خێچی و نەخۆشی هەییە بۆ تاژاوە نەو، پەیرەوی ئە
 موشابیهکان ئەکەن بۆلادانی خەلک ئە راستە رینگا، وە بۆ تەئویل کردنی قورئان بەو
 جۆرەیی دلیان دەبخوازی، تەئویلی، کەچی بێجگە ئە خواو ئەو کەسانەیی ریشەیان ئە زانست
 دا هەییەو راسخو دامەزراون ئە عیلمدا کەسی تر و اتاو ئەوانە نازانی دەلێن: ئیمە بە
 هەموویان برامان هیناوە، هەمووی ئەلایەن پەروردگاری ئیمەو، وە تەنھا ژیران و خاوەن
 عەقلەکان بێر دەکەنەو).

عائیشە - رضي الله عنها - دهفه رموویت: پیغەمبەری خوا ﷺ فه رمووی: (فَإِذَا رَأَيْتَ
 الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَاخَذُواهُمْ) (١).

واتە: ((جا ئەگەر تۆ ئەوانەت بینی کە شوینی ئایەتی (متشابە) دەکەون، بزانه ئەوان
 ئەوانەن کە خودا ناویانی بردوون جا ئاگادار بە لیان)).

(١) متفق عليه، البخاري في التفسير (٤٥٤٧)، ومسلم في العلم (٢٦٦٥).

وه حه دیسی (أبي هريرة) رضي الله عنه له پیغه مبهروه صلى الله عليه وسلم ده فهرموویت: (سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي أَنَاسٌ يُجَدِّثُونَكُمْ مَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَيَأْيَأُكُمْ وَإِيَاهُمْ) (٢).

((له دوا خه لکی ئوممه ته که م خه لکانیک پهیدا ده بنو قسه ی واتان بو ده که ن که نه خۆتان و نه باو باپیرانتان گوپی لی نه بووه، جا ووریا بن لیان)).

پاشان - په حمه تی خوای لی بیت - ده فهرموویت: وه پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم خه بهری پارچه پارچه بوونی ئەم ئوممه ته ی داوه، وه پهیدا بوونی ئەهلی ئەهواو بیدعه تی له م ئوممه ته داوه، وه حوکمی رزگار بوونی داوه بو ئەو که سانه ی که شوینی سوننه ته که ی و سوننه تی هاوه لانی ده که ون خویان لی رازی بیت، جا له سه ر که سی موسلمان پیویسته گهر که سیکی بینی شتیك وهرده گریت له ئەهلی ئەهواو بیدعه به بیرو باوه ر یان ته هاون ده کات به شتیك له سوننه ته که ن به وه ی هه جری کات و لی دور که ویته وه و خوی لی به ری بکات به ئاسانی، به زیندووی و مردووی وازی لی بهینیت، سه لاوی لی نه کات گهر کاتیک بگات پیی، وه وه لامیشی نه داته وه گهر ئەو ده ست پیشخه ری کرد تاوه کو واز له بیدعه که ی ده هینیت و ده گهریته وه بو حه ق)) (١).

له پاشاندا حه دیسی (کعب) ی کورپی (مالک) ی گپرایه وه که خۆی و ئەوانه ی له گه لی بوون دواکه وتن له غه زای ته بووک، که فه رمانی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم تیدایه به (هجر) کردنیان.

له پاش ئەم حه دیسه ئیمامی البغوی ده فهرموویت:

(٢) مسلم في المقدمة حديث (٦)، وشرح السنة (٢٣٢/١).

(١) (٢٢٤ / ١).

وه نه م حه دیسه به لگه ی نه وه ی تیدایه که (هجر) ی نه هلی بیده ع بکه یت بو
هه تا هه تایی، هه ر وه ک بلیت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ترسا له که عب و هاوه لانی تووشی
نیفاق بو بییت کاتیک دواکه وتن له ده رچوون له گه لیا جا فه رمانی کرد به هه جر کردنیان
تا نهو کاته ی خوی گه روه له باره ی ته و به که یانه وه ئایه تی دابه زاند، وه هاوه لان و
شوینکه وتوانیان وزانایانی سوننه کوون و یه کده ننگن له سه ر دژایه تی کردنی نه هلی
بیده ع و هه جر کردنیان^(۲) .

پاشان و ته وه لوئیستی هه ندی پیشه وایانی پیشین گپراهه وه سه باره ت به نه هلی
بیده ع له هه جر کردنیان و زه م کردنیان و به کافردانانی زیده په وانیان وه غه یری
نه مه ش - په حمه تی خوی لی بییت - .

۴- وه شیخ الاسلام - ابن تیمیه - په حمه تی خوی لی بییت - ده فه رموویت: ((وه
ئه صل و بنچینه ی دین نه وه یه خو شه ویستی له بهر خوا بییت، وه رقو بوغزلی بوون له
بهر خوا بییت، وه دو ستایه تیت له بهر خوا بییت، وه دژایه تی له بهر خوا بییت وه
په رستنت له بهر خوا بییت، وه ترست له خوا بییت، وه داوای یارمه تیت له خوابییت، وه
ئومیدت به خوا بییت، وه به خشینت له بهر خوا بییت، وه گرته وه وه نه به خشینت له بهر
خوا بییت، وه نه مه ش ده سه ته بهر نا کریت به شوین که وتنی پیغه مبهری خوا نه بییت صلی الله علیه و آله
که فه رمانی فه رمانی خودایه، وه نه هلی کردنی، نه هلی کردنی خودایه، وه دژایه تی کردنی
دژایه تی کردنی خوییه، وه تا عه ت و گوپراهه لی تا عه تی خوییه، وه یاخیبوونی یاخی
بوونه بو خوی گه روه .

(۲) (۱ / ۲۲۶ - ۲۳۰).

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
حُفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ [البينة: ٤ - ٥]

وه خوای گهروه دهفه رموویت: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ [البقرة: ٢١٣]

واته: ((خه لکی له پيشاندا يهك ئوممه تبوون و له سه ر يهك دين بوون)).

واته: جا ناكوکبوون، ههروهک له سوپه تی (یونس) دایه، و ههروهها له خویندنه وهی
ههنديک له هاوه لان، وه ئه مه به پيی خویندنه وهی جومهوور له هاوه لان و
شوینکه وتوانی: ئه وان له سه ر دینی ئیسلامبوون.

وه له ته فسیر (ابن عطية) له (ابن عباس) هوه: ((ئه وان له سه ر کوفر بوون)). وه ئه مه
پاست نییه، وه ته فسیری (ابن عطية) له (ابن عباس) هوه سابت و جيگير نییه، به لکو
ئه وهی سابت و سه لمیندراوه له (ابن عباس) هوه که فه رموویه تی: ((نیوان ئاده م و نوح
ده سه ده بووه هه موویان له سه ر ئیسلام بوون)).

وه خوای گه وره له سوپه تی (یونس) ده فه رموویت: ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً
وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا﴾ [یونس: ١٩]

جا خوا سه رزه نشتیانی کرد له سه ر ناكوکی له پاش ئه وهی که له سه ر يهك دين بوون،
جا زاندره که ئه وه حه قه.

وه ناكوکی له کیتابی خوا به دوو پرووه: -

یه که میان: نهو هیه همووی زه مکراره، وهک ووتهی: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اٰخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي

شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾ [البقرة: ١٧٦]

دوو هه میان: نهو هیه هه ندیکیان له سه ره حه قن، وهه نده که ی تر له سه ره به تالان، وهک

ووتهی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَءَاتَيْنَا

عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ

مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَ تَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا فِيهِمْ مِنْ ءَامِنٍ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ [البقرة: ٢٥٣]

به لام گهر ناکوکی (إختلاف) به ره های هات نهو هه موو زه مکراره، وهک ووتهی: ﴿

لَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَرَاؤُنَّ مَخْلَفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ

خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٣﴾ [هود: ١١٨ -

١١٩]

وه ووتهی پیغه مبه ﷺ: ((إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ، وَاِخْتِلَافِهِمْ عَلَيَّ

أَنْبِيَائِهِمْ))، اته: به راستی نه وانهی بهر له ئیوه له ناوچوون به هو ی پرسیاری زوریان،

وه ناکوکیان له گه لا پیغه مبه رانیان)). وه بو یه ناکوکی لی ره ته فسیر کراوه به وهی

هه مووی زه مکراره.

(فرأ) ده لیت: سه بارهت به ناکوکیان (إختلافهم) دوو پوو هه یه:

یه که میان: یه کتریان کافر کرد به کتیبی یه کتر.

دوومیان: گۆرینی ئه وهی گۆریان.

وه ئه مهش هه ر وایه که ووتی، چونکه ناکۆکان هه ر یه کێکیان حه ق و به تالی پئی یه، جا به و حه قه ی که به وهی تره کافر ده کریت، وه پشت راست ده کریته وه به و به تاله ی که پییه تی، ئا ئه مه گۆرینی گۆراوه ((^۱)).

وه ناکۆکی ئه هلی بیده ع ئا ئه م شیوازه یه، ئاماژه یه که له مه وه — په حمه تی خوای لی بیّت — بو ووته ی خوای گه وره: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الْنَصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ الْنَصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ [البقرة: ۱۱۳]

جا ئه وهی (خوارج) ه ده لیت: ئه وهی شیعه یه بئی پایه ن و له سه ر هه ق نین.

وه شیعه ش ده لیت: ئه وهی خه واریجه بئی پایه ن و له سه ر هه ق نین.

وه قه ده ری نافی (ئه وانه ی نه فی له قه ده ری خوا ده که ن) ده لین: ئه وانه ی قه ده ری خوا ده سه لمینن بئی پایه ن و له سه ر هه ق نین.

وه قه ده ری جه به ری سابت (ئه وانه ی که هه مو کاریکی مرؤف ده ده نه پال خوا به وهی که نه گه ر تاوانیشی کرد گونا می نیه خوا پئی کردوه و له سه ری نوسیوه) ده لیت: ئه وانه ی نه فی له قه ده ری خوا ده که ن بئی پایه ن و له سه ر هه ق نین.

وه (وعید)^(۱) یه کان ده لین: مورجیه کان بئی پایه ن و له سه ر هه ق نین.

وه مورجیه کان^(۲) ده لین: وه عیدی کان بئی پایه ن و له سه ر هه ق نین.

(۱) مجموع الفتاوی (۱۵/۲۲۵-۲۲۸).

(۲) ئه وانه ی که ته نها ئایه ت و فه ر مووده هه ره شه کان وه ر ده گرن.

به لکو شتیك له م باسانهش ههیه له نیوان ئه هلی مهزه به ئوصولیکان و فهرعیکان له وانیه که دراونه ته پال ئه هلی سوننه .

جا (کلابی) یه کان ده لئین: که پامیکان بی پایه ن و له سه رهق نین.

وه که پامیکان⁽¹⁾ ده لئین: (کلابی) یه کان بی پایه ن و له سه رهق نین.

وه ئه شعریکان ده لئین: سالمیکان بی پایه ن و له سه رهق نین.

وه سالمیکان⁽²⁾ ده لئین: ئه شعریکان بی پایه ن و له سه رهق نین.

وه سالمیکان وهك أبي علي الأهوازي کتابیک دا ئه نین سه بارهت به که لئینو عه یبه کانی ئه شعریکان، وه ئه شعریکان کتابیک دا ئه نین وهك ابن عساكر سه رجه میان هه ل ده وه شینئیه وه له هه مو رو ه کانه وه . وه تئیدا باسی له عه یبو که لئینه کانی سالمیه ی تیا کردوه .

(2) ئه مان ده لئین ئیمان ووتیه به یی کرده وه، وه تاوان زیان ناگه یه نئیت به ئیمان، وه ئیمان زیادو که م ناکات ئیمانی زینا که ریکی موسلمان له گه ل ئیمانی موسلمانئیکی چاکه کارو مه لائیکه و پیغه مبه ران وهك یهک وان ، وه تاوانبارانی موسلمان خودا به یی سزالی یان خو ش ده یی... هتد.

(1) ئیمان به زمانه هه رچه نده له دلئیدا نه ییت، وه ده لئین وه لی ده گاته پله ی پیغه مبه رایه تی بگره به رز تریش، به دروستی ئه زانن هه لبه ستنی حه دسی له باه تی ترغیب و ته ره یبه وه، وه بیرو باوه ری سه یریان هه یه سه بارهت به (أسماء والصفات) ه وه، پروانه: مجموع الفتاوی

(2) أقوال الذهبي [تاریخ الإسلام] سألت شيخنا ابن تيمية عن مذهب السالمية فقال: هم قوم من أهل السنة في الجملة من أصحاب أبي الحسن بن سالم، أحد مشايخ البصرة وعبادها، وهو أبو الحسن أحمد بن محمد بن سالم من أصحاب سهل بن عبد الله التستري، خالفوا في مسائل فبدعوا.

وه ههروهها ئه هلى هه ر چوار مهزه به كه و جگه له وانيش، به تاييه ت نۆريكيان كه تيگه وتون به هه نديك له مه قاله ئووصوليكان، وه ئه مه ي تيگه ل به وه كردوه جا حه نه ليكان و شافعيكان و ماليكيكان شتيك تيگه ل به مهزه به ي ماليك و شافعي و احمد ده كه ن له ئوصولي ئه شعيري و سالمى و جگه له مه ش، وه ئه مه ش ده ده نه پال خودى پيشه وايان مالك و شافعي و احمد، ههروهها حه نه فيكان شتيك تيگه ل به مهزه به ي ئه بي حه نيفه ده كات له ئوصولي موخته زيله و كه پاميه و كلابيه، دواتر ئه يده نه پال مهزه به ي پيشه و ئه بي حه نيفه .

وه ئه مه ش له هاو شيوه ي رافزيتي و شيعه گه ريه، به لام شيعه گه ريه ك له فه زل داني هه نديك له طائيفه و زانايان، وه شيعه گه رى نيه له ته فزىل كردنى هه نديك له هاوه لان.

بۆيه پى ويسته له سه ر هه مو موسلماننيك كه شايه تي ده دا به (لااله الا الله وان محمدا رسول الله ﷺ): ده بيت ئه صلى مه به سه ته كه ي يه كتاپه رستى خوابي ت به په رستنى به تاك و ته نها شه ريكي بۆ برپار نه ده ي وه گووى رايه لى پيغه مبه ره كه ي بكه ي ﷺ، له سه ئه مه ده خوليت ه وه، وه شويني ده كه وي ت له هه ر شويني ك بى دۆزيت ه وه، وه ده ش زانى كه باشترين دروست كراو له پاش پيغه مبه ران هاوه لان، جا تاكه كه سيك به په هايى سه ر ناخرى به گشتى ئيلا بۆ پيغه مبه رى خوا نه بي، جا نابى كۆمه ليك به په هايى و به گشتى سه ربخري ئيلا هاوه لان نه بي خويان لى رازى بيت، چونكه به راستى هيدايت په يوه سه له گه ل پيغه مبه ر ﷺ چون په يوه سه ت بيت، وه په يوه سه له گه ل هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ جگه له هاوه لاني غه يري پيغه مبه ر ﷺ چون په يوه سه ت بيت، جا ئه گه ر كۆبن له سه ر شتيك ئه وه قه ت له سه ر هه له كۆ نابن، به پيچه وانه ي هاوه لى زانايه ك له

زاناکان، چونکه ئهوان له وانه يه كۆبين له سهر هه له يهك، به لكو ههر وته يهك كه بيلين جگه له وان كه سانئىكى تر له ئوممهت نه يان وتوه جگه له هه له هيجى تر نابى، چونكه به راستى ئهو ديينه ي كه خوا پيغه مبهرى خۆى بۆ ره وانه كردوه نه ي سباردوه به يهك زاناو هاوه له كانى، ئه گهر وابوايه ئهو شه خسه ده بو به هاوتاو هاوپره نگو هاوشيوه ي پيغه مبهره ﷺ وه ئه مه شيوه ي قسه ي رافزيكانه له باره ي ئيمامى مه عصومه وه.

وه ده بيت هاوه لان و شوين كه وتوانيان ئهو حقه يان زانيبى كه خوا پيغه مبهرى ﷺ بۆ ره وانه كردوه، بهر له بوونى ئهو شوين كه وتوانه ي كه نسه به تى مه زه به كان له ئوصول و فروع ده دريته پاليان، وه ناكړى كه سيكيان عيلمكيان له پيغه مبهرى خواوه ﷺ وه رگرتبى ئهو عيلمه موخاله فه ي هاوه لان و شوين كه وتوانيان به چاكه، چونكه به راستى ئهوان له سهر گومرايى كو نه بوونه وه، جا ده بى ئهو وته يه ي گهر به راستى له وه ي پيغه مبهرى خوا ﷺ وه رگيرابى بوونى له وه ي پيشوو ببى، وه هه موو وته يهك كه ووترابى له ديينى ئيسلاما پيچه وانه ي ئه وه بى كه هاوه لان و شوين كه وتوان له سهرى بوون، هيج كامكيان ووته ي واى نه وتبوو به لكو ئه وان پيچه وانه ي ئهو وته يه يان وتبو، جابه راستى ئهو ووته يه ووته يه كى به تاله

وه مه به ست نيره دا: خواى گه وره باسى ئه وه ي كردوه كه ئه وانه ي ناكۆكن به يان و روون كردنه وه يان پى گه يشتووه، وه زانياريشيان پى گه يشتووه، وه ئه وان له بهر خۆبايى و حه سادته و سته م ناكۆكى كه وته نيوانيان، ههر بۆيه خواى پهروه رداگار زه ميانى كردوه و سزاىان ده دا، چونكه به راستى ئه وان موچه هيد نه بوونه تا هه له

بکه، به لکو ئه وان مه به ستیان سته م کردن بووه، وه حه قیشیان زانیوه، نکۆلیان کردووه له وهی بیلین یان کرده وهی پێیکه ن^(۱).

وه ده شیت ئه م ووتیه ی شیخ الاسلام که دیت ناوکی بو پڕۆژه یه ک بی که بانگه واز خوازانی پی پزگار بکری له و ناکوکی سیاسی و بیروباوه پی و فقهیانه، وه ئه وان ه ش پزگار که ن که له توانایاندایه که پزگاریانکه ن له وانیه ی که حه ق وه ر ده گری و وه لامی بانگه وازه که ی ده داته وه.

شیخ الاسلام ده فهرمووی ره حمه تی خوی لیبت: (وه سه رجه م میرو پاشاکان کاتیک جوړه ها جوړ سیاسه تی جه ورو ناعه داله تیان دانا له وه رگرتنی مالو پارهی که حه قی وه رگرتنیان نیه، وه دانانی سزا بو هندی تاوان که دروست نییه، چونکه ئه وان زیده په ویان کرد له و پڕۆژه یه له فه رمان کردن به چاکه و نه می کردن له خراپه، وه ئه گه ر ئه وان ئه وه ی شایه نی وه رگرتن بویه وه ریان بگرتیه و له و جیگایه دایان بنایه که شیاوی دانانه، به و کاره خوازیری سه ر خستنی دینی خوابن نه ک ریئاسه تو ده سه لات بو خوین، وه حه دو شه رعی خویان له سه ر به پیزان و ناوداران و لاوازن و نزیکان و دووره کان جیبه جی کردایه وه مه به ستیان به ره غبه ت پیدان و ترساندن ده سه ته به رکردنی ئه و دادپه روه رییه ی که خودا دای ناوه ئه وه هه رگیزاو هه رگیز پئویستیان به و گومرگ و باجه دانراوانه نابوو وه نه پئویستیشیان به و سزا جه ور سته میانه ش نه ده بوو، وه نه پئویستیشیان به که سانیک ده بوو که بیان پاریزیت له و

(۱) مجموع الفتاوی (۱۵/۲۶۰-۲۶۳).

کۆیله و کۆیله گرتوانه، ههر وهك چۆن بوون ئهو خهلیفه راشدیانه و عومهری کورپی عبدالعزیزو جگه له مانیش له ئهمیرو دهسهلات دارانی هه ندیک له هه ریمه کان.

وه گهر زانایانیش کتابی خویان جیبه جی بگردایه و له و پوون کردنه وانهی که حوججهی خوان تی بفرکانایه و وه ئهو هیدایه ته یان بزانیایه که بریتیه له زانیاری به سوودو کرده و هی چاک وه حکمه تی خویان جیبه جی بگردایه که خوا پیغه مبهری بو په وانه کردوو که سوننه ته که یه تی، ئه وکات تیدا ده یان بینی جو ره ها جو ر زانیاری به سوود که ده وره ده دا به زانیاری ته وای خه لکی، وه جیاکاریان ده کرد له نیوان مافداران و ئه وانهی که له سه ر به تالان و مافیان نیه له نیو سه رجه م خه لکی به وه صفیتی ئهو شایه تیهی که خوا داویتی به م ئومه ته ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا

لِنُكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ [البقرة: ۱۴۳]

وه به وه دهس بهرداری ئهو بیدعه و داهینانه ده بوون که بیدعه چیان دایان هیناوه له وه به لگه خراب و فاسدانه وه وه ریان گرتوه که ئه هلی که لام ئیدیعی ئه وه ده که ن که ئه وان به وه ئه صل و بنه مای دینی پی سه ر ده خه ن، وه له و پاو بو چوونه خرابانه ی قیاسی کان ئیدیعی ده که ن له وه ی گوایه ئه وان لقو فه ره کانی دینی پی ته و او ئه که ن .

وه ههر حوججه یه که سه حیح بیته وه ههر بو چوونی راست و دروست بیته ئه وه ئه صل و بنه مایه کی هه یه له کتابی خواو سوننه تی پیغه مبه ره که ی ﷺ جا ههر که س تیبا ئه وه تی گه یشتوه، وه ههر که سیك لی بیبه ش بی ئه وه لی بی به ش ده بی .

وه هه ره ها به نده گه لان گهر په رستشی خودا بکه ن به و پییه ی که خوا دایناوه له وته کرده وه ی نهینی و ئاشکرا، وه چیژی وته ی پاک و کرده وه ی چاکیان کردبی که خوا

پیغه مبه ره که ی ﷺ بۆ په وانه کردووه، ئه وکات ئه وان دهیان بینی ئه حوالی پاک، وه پله و پایه و مه قامی به رزو بالا، وه ئه نجامی مه زن که بی نیازیان ده کات له وهی پوویدا له جوړایه تیه وه ک گۆران کاری و شتی تریش وه که ئه و بیستراوه داهینراوانه ی که بی ئاگات ئه کات له بیستن و گوی گرتن له قورئان، وه له جوړه ها زیکرو ویردی فه قیهانی به عزیزک له خه لکی.

یان له ئه ندازه که ی وه ک زیادکردن له عیباده ته کان ئه وهی دایه ئنا دایه ئنا، له بهر که موکوپی دهس گرتنی به لایه نه شه رعیکه یه وه، هه رچه نده زۆریک له به نده کان و زانایان به لکو ئه میرو دهسه لات داران ده شیت عوزرو به هانه یان بیی له وهی دایه ئنا وه له بهر جوړی له ئیجتیهاد، جا مه به ست ئه وه یه به لگه ی راست و دروست بزانی، هه رچه نه وازی هی نه ری عوزرو به هانه ی بیی له بهر ئیجتیهادی^(۱).

ئمه ترسناک ترین و ئالۆزترین کیشه ی موسلمانانه، وه مه زنتین بهرپرسیاری بانگه وازخووانه بۆ لای خوا چاره سه ر کردنی ده بیی له ژیر پۆشنایی کتابی خواو سوننه تی پیغه مبه ر خوا ﷺ، وه رینمومنی پیشینی چاک و پیشه وایانه - خویان لی رازی بیته - .

وادیاره ئه مه تاکه ریگه یه بۆ چاره سه ر کردن، وه تاکه ریگه یه بۆ پاراستنی دهسه لات و عیززه ت و که راهه تیان له دنیا وه رزگار بوونیان و به خته وه ریان له دواپۆژ :

﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ [المائدة: ۵۰]. ﴿ فَلَا

وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا

مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا ﴾ [النساء: ۶۵].

(۱) إقتضاء الصراط المستقيم (ص ۲۸۱-۲۸۲).

وہ لە کۆتاییدا: داوا لە خوای گەورە دەکەم کە ئوممەت کۆیکاتەوہ لە سەر کتایی پەرەردگاریان و سوننەتی پیغەمبەریان، وە خوا بەرەکەت بخاتە بانگەواز خوازانی، وە لە ناخاندنا خۆشەویستی بۆ حەق و جدیەتی نەپراوہ برپۆینیت، بۆ دەستەبەر کردنی ئەم ئامانجە گەورەییە کە پەرەردگارمان دای ناوہ و پیتی پازییە .

بەراستی پەرەردگارمان بیسەری دووعایە .

وصلی اللہ علی نبینا محمد، وعلی آلہ وصحبہ وسلم .

تەواوبووم پە یارمەتی خوای گەورە لە وەر گێیرانی
ئەم کتایە لە فەجری ١٧ / ربیع الثانی / ١٤٢٩ کۆچی

بەرامبەر بە ١٢ / ٤ / ٢٠٠٩ زاینی

کامران خالد

أبو عبدالرحمن المظفري